

MIC. # 9645

KABBALISTIC VARIA.

[17--]

SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

17
קובץ עניני קבלה סגורי הר"י. (א) עולם המתקלא, ובסופו סודות. סוד חילה ופריעה -
סוד טעם איסור דגניבה - סוד התנאים הפדסונים שהיו מסיחים בראיה - סוד סעודה.
ב) דרוש כולל כל הצאילות ובחובו סוד ענין השמנה סלבים.
7 דפים בתיבה רש"י אימלקית.

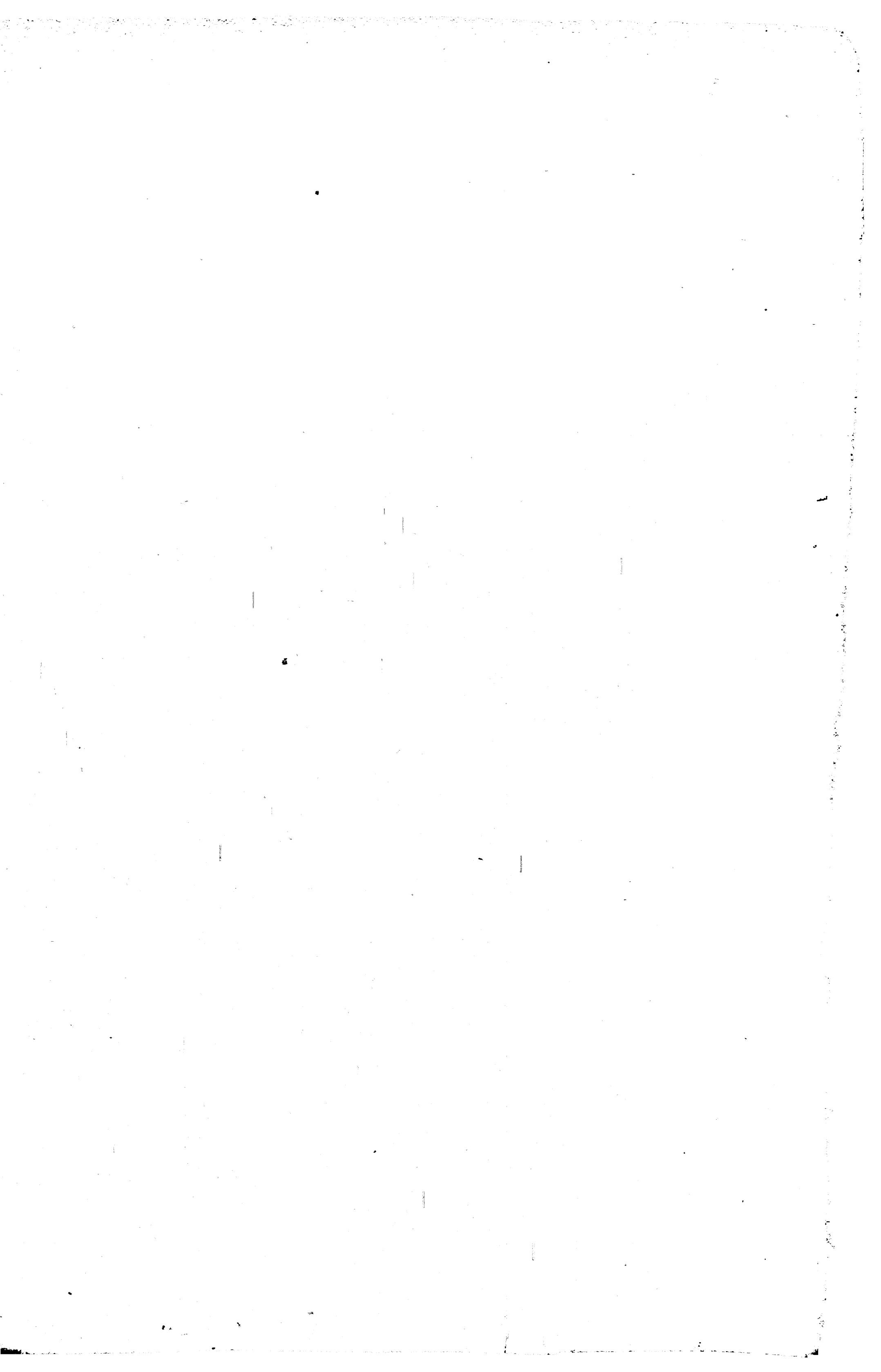
724

Ms 9645

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA



PRESENTED BY
Mr. Abraham Berger



אלפי אהבה חממות והשפעה בנות שנתנה כי יתן להם חממות
הספיק להם להעשות פרוץ בין אשר פפרות להם ספרה חממה ויש
שפתר האלט ואנוכות שלהם :||
וכהך אתה לדעת שזה הפרצוף של כתר ספנתר הוא שנתן לבנות אדם קדושה
והוא אדם קדמאך הנזכר פוהר פבנה וקדמות ודע שזה פרוץ של חממות
שכנתר אתר שנעשה פרוץ רחוק ית סיכמה היא אחרונות של טלנות של כתר
שאלתן היינו כתר שכנתר כפי שיוכל כעולם רצונ לומר שוכל קעיר ונקביה להשפעת
היינו שהכלים הטובים שפלו לחמה שנתן אדם ית להעלותם ולנמוע אותם שנתנה
לקרא אצילות ויש הרבה זל כפ דראשית אשר לך ושתללון פאתא אחא דהיינו
היבוס כאשר נפרט בפד ולהיות אלו הספה שלטנות של כתר שכנתר אלו אלו
נדיל אי אפסך כפי כול לשלמות לסוכלו ולמה לחממה שכנתר שנתנה שנתן ויש הנפש
ולחכמה שנתן כעוז אלו השפה הם עתידים לקראות שנתן ויש סתם היינו השא
דאין וכאומר כעוז עתיד דאין היינו התקון כזה של אלו פתא ונקו אלו שש
כאדורטנא עתיד איתן של כתר חמם ומה אדם ית אלו השולם ית לסכל
אפילו אור את החמה ודאין לבינה שכנתר שנתנה לבנות שנתנה שנתנה
שנים ואין פרוץ החמה גדול חכמה פא אלו הכתר של חממה כלכד ואל שנתנה
שלישי הכתר עם ספירות אחרות הם מצופים ופינה נתינת שנתנה
זה של חממה באופן שחזרו ספיר כול לכבר אחר וזכו סוד הפסוק ונתן שנתנה
חממה זכר וכינה נקבה ואילול זה האל של כתר של חממה שנתנה שנתנה
לא היה שוכ אדם חממה כעו אלו כול כפר חממה אילול קדש של חממה

מעלים היו כפי אדם כחות הטדה :||

וכהך אתה לדעת שנתה שנתנה כינה לחממה והם כחשט פרוץ אלה הכחוק של
כינה טרא כוהר איהך אפין כעוז שזה הפרצוף של כינה שנתנה כחממה
והרשע נלמדה וכלל כף עם החמה שכנתר חממות עד קדש שנתנה שנתנה
אפין ודשכי האלט דאטנות דהיינו פת של חממות של כתר שנתנה שנתנה
מכסה שהי חממה אינו מכסה פיאם השכמה אחרונות של חממות של חממה
הוא שנתנה אלו האלט דאטנות של חממות של כתר שכנתר אלו כפי שנתנה לך
כאצילות ואלו הן האטנות טראים כוהר רישא דלא אורידע שוד באר שנתנה
אומר רישא דלא רישא אנהו האלט של כתר של חממה שנתר השולק טרא כוהר
רישא דאין והפרצוף של איהך אפין טרא עם רישא איהך וטראים אלו האלט האטורה
כלן רישא לפי שנתנה חממה כחממה כחממה כחממה כחממה כחממה כחממה

הם חתם בהם דאיתא הנותרים להם כח פתח היסוד לרגל שבכמה העדות
 גשבה שאלו ודען לזה האבות אבהם יאמר וכל היב שבטים ומטה כי נולדו
 גם נח כתיב שפרט בחקונו כסל בסוד זה נחמנו שיזכו טט מעשים ואלו
 יעקב לא נולד למ לפי שהיה שמו אחיו לעק נחמנו ותינו ללדת לפי שהיו עמי
 כבמה ובאלו הן חמשים נבדלו כל הספירות של זשיר ונוקביה בחשיאנו ומלכות
 היא ככ יסוד בסוד זכב דהיינו שהיא כסוף יסוד האחרון מפני שכלה לפרו הטבע
 דהיינו של זשיר והלכות של טרביה דרך נגרות לנה נקראים חמשים מפני שחמשים
 חודים על ידי הן חרות שבאיתא ואחכ אין סוף יתר רוח לבנה טרביאס לחוט כסוד כביכול
 לידה וקודם שכלו לפרט יבוארם לחוט זהה לרקדים לק הקדמה אדהיינו טאכא ככ יסוד
 נעשה טט כרזופין ומחאה חרפין ולמעלה נקרא אכא ומחאה חרפין ולמעלה נקרא
 ישראל סכא ופכ בינה עיקרה היינו איתא מעלה כה טט כרזופין ומחאה חרפין ולמעלה
 נקרא איתא ומחאה חרפין ולמעלה טרא תבונה המון של אכא עם חלק איתא וטל ישראל
 סכא עם רבונה ותרבונה זאר נקראת כנסת ישראל מפני שחכמה זה טנוה לישאל
 בעלה ומה שאמר כ חוקיה כמורה רחל ובראשית י חוקיה פתח כטוטנה כהחומים
 מאי טוטנה לא כנסת ישראל כנין דאית טוטנה ואית טוטנה שוטנה דא איהו כין בחומים
 מאי טוטנה לא איהו כין החומים ואית רבה מאן וחיוז אוק כנסת ישראל ארבה כין ויהא
 מה טוטנה אית רבה פליסר עלין אוק כנסת ישראל ארבה פליסר חפיל דהא חפיל רבה
 לה חבל סערהא וציה על רבינה מן שחנעם אליה רלה סר חפיל דהא חפיל רבה
 חורש למשר פאטר כפראורב כסל בחקונו וכלכות יסכה יכ נפול אלכסון דהיינו
 יכ כירופ הויה והויה העיקרה הפולל חורש הרי יכ עש אחר טט אדנות
 הוא ככלל עם היב כירופים שהה הוא ככלל עם כל אן ואלו כיוור פאטר כפיר
 בחקונו שהוא היכל להם לזה הם יכ ונחזור לעט כנין טשיר כטיאל לחוט יאל כפליק
 של חל חדובק עמו מאחורו כסוף טליס חר של זשיר כחו שאלתוכן למעלה ופ
 התלין הזה שהיא רחל היה נעשה שזה אל זשיר בחקונו דהיינו שהיה אטק שנה אל
 ראש זשיר והיסוד של איתא היה כרז לטבהם לזה כס יסוד קערה אל לבחלעם וכו'
 לזה נכתשה קומרה שהיה כרז עטר פפירות כחוזשיר ונעטיו רבת טט קערה
 לבד לזה ופכ נכתשה שכל הקומה שלה אינה אלא כטיאר אלט חדות של
 מאשיר והיא דפונה מאחור והי אחור באחור כסוד דו כרזופין והחלק של
 נסאר כחולכות של יסוד רבונה דבורה טט מעדי לא עכדו חמטה הפיט
 חבל וכל ולחנה לקשר עד שיכור טט ושלכות טט פאטר עפרט כפול

||

קלם אגידע הוא מכוסם המצודה באמוד וחכמה אין נראה ומנה כיוצא השלשה חכמה
 כלבד ולמה נקראת נב רישא דאין קדוה נראה ראשו והוא אין שאינו נראה לפי שכל האמונות האמת
 רישא וזה אינו נראה ממנו כי אם השלשה הכוזב כלבד שאינו אף מדה אלוה אכל הוא לבעת
 השיבות נקרא רישא ועבו נקרא אין שהדי ראשו אינו נראה כלל ואהך נקרא רישא דאהך ופיך
 לפי שכן הוא מכוסה מאד נבאר פסל וזה הכוזבם של אהך שהוא כולל גם חכמה כמו אמרנו
 ועם חכמה השבעה החכמות של רישא דלא אינדיע לכן קוהא לפעמים לתלת רישאין אלו אהך
 וזה סדרה באופן תלת רישאין רבן וחדיכלל לון דהיינו שהשא של אהך אנפין היא כוללת

אותם השני רישאין נב של עשרה קדושה שהוא רישא סאין ועם רישא דאהך יי ו
 אהך אהך לדעת שהיות שפת חכמה פיעה שפנתר מכוסים מדינה שפנתר חוקאמלם
 עליון של כתר והחכמה באמוד ודעו אהך יי רישא דלא אינדיע שהשבעה

החכמות שלפני שהם מכוסים בהשא דאין סי. בנסודך העלעלת אל הך אהך רישא דאין ו
 נוענא דנקונע/טסיומנס נב קדוה פיה באהך ידעת ונעשו כמה האופן חסד של רישא
 קלא אינדיע נעשית גלגלים ודונאן למה עכס עלעלת האדם לעולם היא לכנה לחודות

על החסד יי ואחכ עלא דפדולחא הוא סוד המוח שהוא קטבים קטבים כמו טיפן טיפן
 וזה העל להיות נעשה מעבוד דהשא דלא אינדיע נקרא לכדולחא כלומר כמו שהכדולח
 פעלמו הוא לפי זך שפיהו אלה סיכונים להרצאות בו העינים כך העל הזהבוקומו

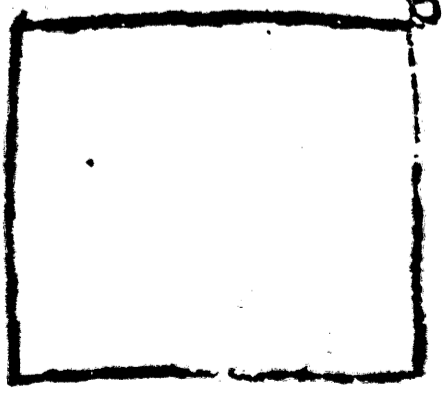
הוא חסד נמוך קדוה רבנות החסות אכל הוא נבואה באמוד וקרומא לאוילא נעשה
 חכמה רישא דלא אינדיע כלל שהקדום הוא כמו ידעה וכשרביט לחורו יאהך

לפי שהחוק ישר כמות ואו דהיינו קדוה יי עתה טי היינו סוד נבא דהשא דלא אינדיע
 הוא סוד ששירות דכיה/טער הויה בעתה טי יי ורשא דרשין היינו סוד הוד אל

רישא של אגידע שיטא פקוחא היינו יסוד יי ודע טאלו הללס היינו נכח הוד
 יסוד אלעם פכללים פיסוד והיסוד עצמו נקרא לפי הרצאות ונכח והוד הם סוד
 האמנות להם אל רבנות אהם באקום אחד אומר הרשפי על היסוד שהוא לפי הרצאות

חכמה רישא דלא אינדיע כלל שהקדום הוא כמו ידעה וכשרביט לחורו יאהך
 חכמה רישא דלא אינדיע כלל שהקדום הוא כמו ידעה וכשרביט לחורו יאהך

חכמה רישא דלא אינדיע כלל שהקדום הוא כמו ידעה וכשרביט לחורו יאהך
 חכמה רישא דלא אינדיע כלל שהקדום הוא כמו ידעה וכשרביט לחורו יאהך



חכמה רישא דלא אינדיע כלל שהקדום הוא כמו ידעה וכשרביט לחורו יאהך
 חכמה רישא דלא אינדיע כלל שהקדום הוא כמו ידעה וכשרביט לחורו יאהך

והשכח רחוקה עד האם רחל שהיא כסוף שליט יתה של עיר מאחוריו נשא ותלך
של לאה ונשים עד האם רחל ומסס היוה נאמר שר כבוד יהודה דהיינו שקב
של לאה ואם של רחל יי

ודע אמר ויחרא ותרנין ולמשלה נקרא ישראל ולא סבא וזה הפרסוף האם
לאה אחור באחור ויחרא ויחרא ותרנין ולמשלה נקרא ישקב כנע רחל אחור
באחור וכשישקב כנע רחל אחור עם רחל אז נכלל לאה שמה ונעשים כצוף אחד
אלא שרחל היא עיקר זהו שאמר הרמב"ם איחא אחפיה לברא חנה דהיינו לאה שיה
סיבות עם איחא אחיפת לברא שהיא רחל הכלים שלה ונעלה קומתה כדי שיה
להודיון עם עיר כנע כפנים דהיינו כהם שנכלל פרטף לאה ברחל כך נכלל
פרסוף ישראל כישקב ואז חזונום יחד עיר ונזכיה פנים כפנים וזה חזונו הור
כללה אבל חזונו לאה הוא ככור דכתיב ויהי שבוקר והנה היא לאה בסוד קדושת
דכתיב דהיינו בסוד תה האפל בפליה וכנעוה ישראל להודיון עם לאה אזרחל
חופה לה סיחפיה דהיינו בליה ונעשים פרסוף אחד ולאה שקר ונס הפרסוף של
ישקב נכלל עם פרסוף של ישראל וחזונו עם לאה והוא אחד שיכלו החותין
וישקב להם כרהם באטר נכאכ כסוף יי

וכך אנה לדעת שלא יבאה גדולה שנעלה כנע תכונת וסיינן לאמר מס
קרא ומס גדולה לאה אבל רחל נולדה קטנה דכתיב ומס קטנה רחל יי

ודע חנה לדעת שזעיר ערה אין לו חותין כנולד אכלי של רשימו דכלי החוח
דכלי סכחית בליים שהיו כן כלים קודם שנשכרו האלם ראטונות טלם נסאד
הרשימו דנ ראטונות טלם דהיינו חכד כזעיר אחר שנשכרו וכן כתיב ונעלה
ככל כנסוף האשור ספרות כרובן כדך כללות בתחום הכרף אנו חשינום
דעת לפי סכחית כהך טיבוא לאוה סטה ומפיה אחר יורד עלינו ויחא
ועה איחא כרהם לער חותין לעיר דהיינו טונאל אוה הרשימו של חנה סאחור
כזעיר ולעשות חלואים כסוד פרסוף באטר נכאכ דהיינו קודם שכינה תחנתין
נעיר חזונוה איחא עם אבא דהיינו אבא סללה חסדים סכחית כנע חסדים
חסדיות נלח טלן כסוד ספה חד וחבולת כנע סלן לפי שכיבא סאחור
חזון לך נכלל איחא לסכול חסדים סכחית אבא ונס איחא כוללת חסדיות
סכחית סלן וחכלל אורס שהוד טלן כפי סאכא יוכל לחתך ולא חתך
בכורות ויחזרו חסדים ככח חסדים סאכא ויחבר כל העולם של חסדיות
של

החכד של נהי של איחא אל חכד של חכד של זעיר דחיה החנה של נהי של איחא
 שהיה עם אל חנה של חכד של זעיר והנהי של נהי של איחא שהיה עם יודאל נהי של
 חכד של זעיר והחכד של חנה של זעיר שהיה עם יודל לחזון והחנה של חנה
 של זעיר שהיה עם יודל לחזון והנהי של חנה של זעיר שהיה עם יודל לחזון
 והחכד של נהי של זעיר שהיה עם יודל לחזון והחנה של נהי של זעיר יודל לחזון
 והנהי של נהי של זעיר שהיה עם יודל לחזון יי 11
 זרה לדעת שכל עליה הוא עם הויה וכל האלה הוא עם אהיה ודע שכסוע
 החכד של חנה של זעיר פועלות שאמרכון הוא חרויק כ היוז והאלות
 אהיה א היוז והפיקים הראשונים של איחא שהיו עם בחכד של חכד של זעיר
 וכבר ידעת שבינה ובינה אהיה היינו הנ פתים של נהי אלה ורפך טנסנסים
 הפתים הראשונים שהם נהי של נהי של איחא אל חכד של חכד של זעיר ש
 אהיה שהיא עם מאיר בחכד של חנה של זעיר עם פעלה עם פעלה חנה
 של חכד של זעיר אל חכד של חכד של זעיר ונס ונס החנה של חנה של זעיר כשעלה
 הטט מעלות שאמרכון הרויח כ היוז ^{ובאל} אהיה חכד לפ אשעלה לנהי של חכד של
 זעיר האם של אהיה שהיא כנהי של נהי של איחא האיר כה כ שעפ נכנס בחכד
 של חכד של זעיר הפט שהיא מאיר ככל כלטיוה של חכד של זעיר עם כן
 נחא שהחנה של חנה של זעיר וט להם נהי שט היוזת ואהיה דהיינו כלה חנה
 ונס הנהי של חנה של זעיר כשעלה הטט מעלות שאמרכון הרויח שט היוזת
 ואין לנו האלה לפ אלא הקיץ אפי לנהי של חכד של זעיר טטט ומאיהם נהי
 של איחא שהם בחכד של חכד של זעיר וכטכנסו הפתים הטניים שהם
 חנה של נהי של איחא איל רעך חכד של חכד של זעיר האירו האלה שעה דחנה
 עם אהיה שט והחכד של חנה של זעיר שיד לנהי של חכד של זעיר קטל עם כן
 זאת האלה הטטה והחנה של חנה של זעיר נחמה מהנהי של חכד של זעיר של
 הניש אליו זאת האלה נחא שהחכד של חנה של זעיר יט לו טנהוויטע באלות
 וכטכנסו החכד של נהי של איחא אל רעך חכד של חכד של זעיר
 החכד של חנה של זעיר שהיה עם ולא הניש אליו האלה הטטט
 והחכד של נהי של איחא לכן אין לו פואס טט עליוה נטט האחות
 של חנה של זעיר יט לו טט עליוה והאיה חנה והנהי של חנה של זעיר
 פואס טט עליוה כלפכ וללא האלה יט לו כ היוז נחא שהנ פתים
 של זעיר יט להם טטה היוז שטולים יוסף וז אהיה שטולים כחטן עם כן
 שכל היינו יודל הויה מילוי יודין עם כן ואז כעולה אלה עם מה נחמה
 כמילוי התי פואס יודל אהיה רפך יי נחא אלה טטט

שלא יוכל לסבול ואפוא נורא הנבזרות שלו ליתן איתו פי בהתחבקה פנים בפנים
פנים אצל יותן אבא נבזרות איתו וזה הכלל יהיה כידך שהנבזרות של אבא הם חסדים
לנבי איתו והחסדים של איתו הם נבזרות לנבי אבא אפי לנבי נבזרה שלו ואחר החבוי
חזקה החסדים של אבא והנבזרות של איתו לתקוה ואח"כ נכללים בחודי סוד של אבא
כדרך נבי של איתו כסוד דשית וטאר ספרות אבא ואיתו אינם כסוד חיבוק כטעה
11 נחא נכח אבא נכלל כבוד של איתו כסוד פנים בפנים וסם ויתוק לענה ומוד
של אבא נכנס בפניו של איתו והיסוד כיסוד ענה הנה של איתו נחלק לז' חלקים פי
היינו שטר ספרות הפולוגיה נבי איתו הפני של איתו ככופק אחד לבד ולכל ספרות
אין להם פרצוף אלא שטר ספרות כלולות היינו חכ"ד שליון חזר פ שט נהי פ שלטי
ואיתו חכספר הנהי שלה כדרך חכ"ד זעיר כרך אחר כרך כזה האופן נכנסם נהי של
נהי של איתו כדרך חכ"ד של חכ"ד של זעיר 11
ארה לדעת שרשק שונק הנהי של נהי של איתו אל דרך חכ"ד של חכ"ד של
זעיר הואיל והחזק של חכ"ד של זעיר ונס הנהי של חכ"ד של זעיר
הם פגיים כהך לעלור ב פרקים וחזקת של זעיר כדי לחלק חכ"ד של זעיר כיוצא
החכ"ד של חזק של זעיר עלה פ מעלות היינו המעלה האשונה לנהי של חכ"ד של
זעיר והמעלה השניה עלה לחזק של חכ"ד של זעיר ואח"כ עלה חזקת של חזקת של
זעיר פ מעלות המעלה האשונה לחכ"ד של חזק של זעיר והמעלה השניה
לנהי של חכ"ד של זעיר והנהי של חזק של זעיר עלה פ מעלות המעלה האשונה
לחזק של חזק של זעיר והמעלה שטה לחכ"ד של חזק של זעיר ואח"כ עלה חזק
של נהי של זעיר פ מעלות אחר לנהי של חזק של זעיר והשטה לחזק של חזק
של זעיר ואח"כ עלה חזקת של נהי של זעיר פ מעלות אחר לחכ"ד של נהי של זעיר
והשטה לנהי של חזק של זעיר והנהי של נהי של זעיר עלה פ מעלות לחזק
של נהי של זעיר והשטה לחכ"ד של נהי של זעיר נחא שרשק השט שלטיס שלטי
אל זעיר היינו חזק נהי הם פגיים אלא שהשטיתו חזקה כפנים הואיל והחזקם
כעני ומחלוא אורה אח"כ נכנסים החזק של נהי של איתו כדרך חכ"ד של חכ"ד של
זעיר ודוחי הנהי של נהי של איתו שהיה סם אל חזק של חכ"ד של זעיר והנהי של
נהי של איתו דוחי אר חכ"ד של חזק של זעיר שהיה סם אל נהי של חכ"ד של זעיר
וחזק של חזק של זעיר שהיה סם נחא אל חכ"ד של חזק של זעיר נחא הנהי של
נחא סם אל חזק של חזק של זעיר והחזק של נהי של זעיר שהיה סם נחא אל
נהי של חזק של זעיר והחזק של נהי של זעיר שהיה סם נחא אל חכ"ד של נהי
של זעיר והנהי של נהי של זעיר שהיה סם ירד אל חזק של נהי של זעיר אח"כ נכנס
החכ"ד

של איתא ונכח הוד של איתא יורדים עד סוף נכח הוד של זעיר וקרו איתא הרטבי הוד
 הודות נכח נכחיס דהיינו שברוך הוד של זעיר יא צי הוד איתא וברוך נכח של זעיר
 אם נכח איתא והיינו שאמר נכחיס הודות טהם ב אבל כיסוד לא הניע יסוד איתא
 נכח לפי יסוד איתא קבר ולא הניע כיאם עד טליט עלין של רב של זעיר כי חפט איתא
 ואיתא הם זה כרך זה איתא חכמה איתא וס זה רבין וזה איתא הספר ולמה היה
 יוסף שהוא נכונה ליסוד ירנס מאמר ומי היה יוסף יפה רואה ויטה חזקה ה' ירנס
 איתא לדעת יסוד איתא ארוך והוא כרך יסוד איתא ויבא לחוק
 ותיסוד איתא ואילך היסוד של איתא הוא מעשה והוא מעש עדיסוד של
 זעיר וכרך חלל של זעיר יא זה היסוד וחרוב האור שבו שהוא מעלה ככ יכול נכח
 ודק אורה בקישה יבא ישרב ובהיפוך אורות יבדע כלומר שהיא חכמה דהיינו איתא
 בקש היסוד שלו ויבא ישרב איתא נכח ויבא נכח זעיר לחוק נכח טליט כ יבא איתא
 אחר יסוד איתא אל רך חלל זעיר והכ חמבור זעיר לחוק ולמה יא ספן כעמס ישרב
 ישרב שמונה ככ יכול מכור זעיר מחכמין בין חכ ישרב וקרו שאמר הכרוב והיאך יבא

יבא ישרב היינו טליט כ יבא איתא יי //
 כי להיות שער איתא נכח העי סלה לחשי על דק שאמר הניע לבוקב
 האלה מנה של זעיר ואורה האלה ריקנה עליה כדי שיהיו מוכנסים הם לך
 מוחי ואחר אורה האלה שהאיה שהא איתא חור חפט שהר חכמות היא דכונה מאתנו
 דזעיר לך זעיר האלה שברכנו היסוד איתא ארוך כמו שאמרן דהיינו הואם של
 יא שהיא נוד מאכא והא איתא דהיינו יסוד של איתא שזכר כרך יסוד איתא שהוא
 ועוד עליה ויבא לחוק עד סוף יסוד זעיר ואמר שהנשע האלה האר עד סוף יסוד
 זעיר החזיר זעיר האלה האר וט אורה דק חור שלו דהיינו כסוף טליט עלין
 של זה זעיר שטס יא ככ יפול חור שאור חור הוא חפלט אל רך איתא נכח
 כלם כחוקים הלז שהוא חקוס קטר של חפלט אלה סדק אורה חור נותן אליה
 חזותין אלו חזותין הם הוד סקל זעיר והא איתא יסוד איתא שהאיר כרך חלל יי
 לו האר איתא כדפה טא לשל שהיא ה ואלו הסט אורות שהם יוד האר חלל
 הוד יא וד והוד עצמה היינו הארם והוא נותן אלו הנ אורות חלל
 אורם דק חור שלו אל רך הרטיות של חכ אל נכחיה איתא חלל
 שכתא אורה הרטיות חכיות הן כלים הנטב לים עצמם ונך זה חלל
 נכחיס אלו חזותין שהם נ אורות הוד שהיא אלה כלכל אל רך חלל חלל
 חכמה טפה והדלת ככיה והוא כדעת שיהחכמה אלה אין כה כה חלל חלל
 הוד עצמה אלא האלה כלכל דרטיות של סינה טכה דדיט חכמה חלל חלל
 חלל שהיא דין נכנסה כרעה והוא שהיא חממה נכנסה כדעת של כה לך חלל
 חלל חלל

שמות של אשר הם מאירים ונכרים על ראשי וכתביל אורה האלה של השמות
של אשר המאירים באשה ומכיר לה השי' ככלכל אכל רחל בהיותה מעלה שה
תחלה באה הוא כסוף של העליון של אשר שעד טס העש יסוד איותא לכן כהנה
הרפיש שהוא מעלה ונחשב כחצי ולמה דעהן אלנטיס קלה לומר אין כל כך כח

לקבל הצי מסד יו

חיה לדעת מסוד העינים של אשר הם חנכח הוד של איותא דהייסאור
ועיקר העינים כלומר חורי העינים הם כסוד חכמה וכינה של אשר והאור

הנכנס בתוכם הוא נכח הוד של איותא שמאור בהם עמלא שבאאור הרט כי יתן עינין
חינון נכח והוד היינו על נכח והוד של איותא שהא כרעך חכמה וכינה של אשר שהם
חורי העינים ולמה אור כתיקונים רינין עינין חינון חכמה וכינה ולא כליפי וכדפיטא יו

חיה לדעת שלמה להיות שהיא שררה עם אשר כרעך יסוד איותא למה
יש לעניה האלה חכמה והוד של איותא לכן אמר קרא ועיני למה נכח

כדכירט רבינו אמרם ארובות וכחו טרלם אטלום ועיני למה יתן אכל למה
נקבר עינים מהו שאמר כספא פחטפעים חתן היא שליחא שפירא דלוגלה

עיני דהיינו רחל לפי שהיא מעלה לא הויעאלנה האלה העינים כחול לא לכן כרעך
כל אדם כער שהוא אומר קט סיגו טע כ'סיוט בידו ננד החמה שלו ויכונן כפי כול

כאלו הוא בצורה אשר ונוקב יה דכוקה לו מאחורף אורף החמה שאלכנו שהוד
כרעך חלל אשר כסוף השליט העליון של הנה שהוא מפולט כרעך האט נוקביה שהוא

הקורא יסוד באורם הכי'יות ויבונן שנות אלה העינים של אשר אל נוקביה דרך
אורף החור שהוא ננד החמה והכי'יות הם שערות רחל שהיו אדוות ונתלפנו

כסוד בלות הקורא כתי עיניו כ'כיות כאשר נברט כסוד הטלית והכי'יות כסוד
אפה לדעת אשר שיסלו הכרע שלו וכן נוקביה הוא איותא לחונן ו

והחונן חתא אפא ואיותא כל אחד מהם נודן חרנה למען ונוקביה דכיי
ככל האופנים שנכרס והחלה נודן לופ שנות אם עכ דאטון היינו חלא כיודין

ועכ שט הוא טס אל קנ ועכ אורעות שולה שנה עב וחד ירע ונעב הנה
היינו רחל חיה שפ קנ לעולם ירע חר שהוא כבינה ככיל לחזיק לעצמותה

החיות שנקשר לשכב אכלו לכל רכונן ולקט סמה שנקשר לעולם חסד
איש חתן ונחל
סודו שברעך איותא והוא כסוד של עת כאלפן עם כו חספד השודט טוליס עת
והא חירב שפסם פנ הוא שליט מעכ הרפיש היינו שם של הויה פיוט ספול
גשולט חוקבע שולח עכ ואלו הוד עב נכנס אכל איותא כדו שרען אורם
למשר ונוקביה ואלו הוד טוליס רפח שעולה שם כן עם רפח סק סומרה האם הוא
שכונן

חכמה ופינה שבה וכדי לחלף אח"כ חזרה נהי. שבה והיינו אחר קרא וכדעת חכמים חלפון
כחכא שבה אלו הנ' אורחות שפיתנס ידון שלח אורח מעיר לנזקכיה יגש הכרוב דודי
שהוא מעיר שלח ידו וחור וקרא דודי לפי ששאר בתוכו ל' הית' פיה דפינה במילוי
ה' כתיב טאמרון למעלה דהיינו הה' השיק היה היא בסוד דלת על יוד והטטה של המילוי
היא בסוד דלת על יוד ואז נלפ' ששיקר היוד נטלה כהק' מעיר לה שטורף הצולה
של הה' השיק התי' על יוד ולפי שאר הה' חיונה היא שהאיה כהק' נהי' למעיר ומוצי'
הה' לה' דרך החור האיה ככלי נזקכיה עשירה החזרה נהי' שלה שהוא בסוד טטורף
כחמסר ו' שיכלו לקבל האיה המוחין והל' עבנה היינו חלכות שפרא דלת מפינה
הה' הזאת של המילוי ככורה דלת על יוד וה' דודי אח"כ כמשי' השט' חלפה שדוקתא של
עריקא דהיינו חיל עליון נזכר חסד חיל הקרן וקרא ואלו השט' חלפת כונמסיס חד
כזה ונהי' לא כדא ונפיק חטיהו מפר החסדים ומפר הנבורות ואכא תקבלם מפר
החסדים הם הויות כנקוד סעל ומפר הנבורות הם ה' הויות כנקוד סכא וניכא אומע
לאומא ואימא חכללת אורח כהק' היסוד שלה ונזרנת החסדים לעיר והנבורות
לנזקכיה אלא שנוקפת אורח יחד למעיר ויולדים עד סוף היסוד של מעיר ושם
חידבקים החסדים עם הנבורות ועומתקים ל' נבורות ופ' חלקים חצובה
דפישה סנהככה להויה כנקוד סעל שהם סוד המילה דהיינו קלט נבורות
שהם בסוד אלהים נחפכים להויות שהם חסדים והם ל' הויות וז' חלקי הויות
שהוא כמט' מילה אש"ף שאין נחפכים לעמה פי' אם הנ' נבורות נכד' מהו בסוד
הפרישה שמהגלית השעלה והעבדים החסדים ומחלקים אלו הנ' נבורות
על הנבורה הפישות ואלה חזרו ועלו הנבורות והחסדים למעלה עד הדעת
על מעיר ויטכוסם אח"כ יסוד אימא חלקה אלו החמס חסדים כרשעה ספירה
של מעיר דהיינו כחכמה חזי חסד וכן כפינה וכן ככערה וכן כחסד נבורה
נכח הוד שהה' היסוד של אימא קצר ולא הניע אלא עד תקום שלוש ד' של מעיר
פלא כד נטא שחכל חנה קבלו ל' חסדים וחז' והחז' מהחסד הפישי ירה
כרשעה מעיר ואלה הויות שלח העב' היסוד של אימא עד כלו לנה השיטית
על חסד דה' ש' מלא כל אורח השלם ל' חסד הנסוד היסוד אימא והשט' שלשים
הנטא הם הויות מעיר שהם מעלים ומפיק' להם אימא חסד שאר שיטית
אחד של חסד רפויני שלא נבש בכלי חזק' ערה שאר וחז' חסדא נטיטית
ומאלו הנ' רפויני נטיטית נעשו כרשים למעיר ועקביה דהיינו החז' של חסד
החז' שי' חמה נעשה כר' למעיר והרפויני לעקביה והשיטית ללאה נטאן שלא
לפי שהיא דכורה כמעיר תקום קטר הפליק' שלו תקום הקרא לז' כרש' שלה הוא חכמה

חכמה של אימא
נטיטית

הדבור הנל באור זונוג ויהי שניהם הם מיינו נוקבין לזכא ולאיזא והספיק
מהי חרונה של שם שפכהך או משתלש השם של עב שדאבא שפיקא
של קפא היינו שם אהיה מלא פיודין שאומא ומהו המון אלהם הה כוונת דעת
ישראל לפתך השלשע י"ו

וכיך חרה לדעת שרוסס האור שנשאר כמך הכל הוא בחונת יוד היינו שפיקא חרונה
שנרבעטה ככלי השט הזכות והדקות היא בחינת ה' והשטמות שפיקא חרונה
יוסף והעלותם את שמונת יזה אהנס והחלקים אחרים נכללו בעשר יי

ודע שלש כוננותיהן שלה קב היוא ממש ע"כ דיודין שהוא בחכמה נסס סנהוא
בבינה וסס ב"ן שהוא בדעת המר השער שהוא סס שלבן ל' וכל אור תנ שעות
אלו ששורש האור חזר למעלה גשאר קב בעמרי"ל כלים והוא שורש אל הפיקא והוא אדעת
שפיקא שם של שדי תרפה שמואל יעלה אלף כתיבתאס כזה ש"ן דלת יוד אלף לועד והוא אלף
יחלקן ומה תיקון המענים מן הדין היונה בשלם הכהיה כנז פוהר באדרא דנא יי

חרה לדעת כי יוכב הוא שורש ויסוד אל היצירה כנבולת שם ההווה וכפוע
יוכב שורש אל היצירה תרפה שמואל עם אורעות יוכב ואל עולה יין הסין
אלפים הנזכרים כפ נאון באדרא נחטס שורש ויסוד אל העטיה ומה שאמר ויחלקן
תקראו ממש שכל הכלים ילדו לו למטה מן ונכח שלא יכלו להכל אור המאכל העליון
יקחו המאכל כפירן וכפלש היינו החיזוניות שלו אל הרעיה וכלשם אשר מחזה סד
יחזה המ"ם נרעסטה מיכחית שדי שהוא בדעת שדי בארבעת בק"ם כנ"ו כלשם
והמיונות הנזכרות בחלבים הם שפיות הכלים היוג שכלי השט ככר ועיר הזך והחל
נרעוה חקיפ ראסן לפרר וכרעפן הכרע כלול מעשר וככר יס היקפ אחר ומיסוד
שככר היקפ שט וככר שכתמה היקפ שלישי ומיסוד שככמה היקפ רביעי ו
וככר שכבינה היקפ חמישי ומיסוד שכבינה היקפ שישי ומיסוד היקפ שדישי וכולם
תיקפים למלכות יי

קוד יוכב יוכב
אור יוכב

וכיך חרה לדעת כי ככת יס תוספת נפט משולם העטיה ורוח משולם היצירה
ונשמה משולם הכהיה וכמוא י. שבת ומסר לקת הנשמה לכן יוס האסון שדי
שיכוון כשם שדי הוא ככהיה להחזיר אבדע וכיזם שט מסר לקת הכוח יכוון
הוא להאריך כח מהנדולה וכיוס שלישי ומסר לקת הנשמה הנפש יכוון כשם אדעת
שהוא כנבוא ומהט"ל מיי שהוא הבדיל כמוא י. שבת ילך ויכדיל עדינס שלישי ויחזק
רביעי חזק להפן שמו לכול תוספת וכיוס רביעי יכוון אדע שלישי כיוס ה' יסוד
כיוס שישי יכוון שדי וינס שבת יקבל נשמה דנשיש מערשא קדישא ומהו ששבת
היודע שישי לבאלהים וכל א כלול מעשר טולה טק דיטן כשיק האגראל ה

שדי השבת

שרתו כדוד ויעש דוד היינן מלכות א"י והא האס הוא אס מטלע ואימאמל
נ"ב נורית למלכות אס פ"י כבוד ההין דלע על יוד טמא שפסס פ"י א שכו ה ידוד
כמה יוד הה כבוד דלע על יוד זו הה כבוד דלע על יוד והו אמר הכרע והי' ד
כרבוואור ונרפס חמי אית לפרעה היינן חמי אית א' הוא היד הא' שהיא היד
שכיווד השקלהת וארבע הידות יהיה לכס שטס היינן כיד הראשונה שהיא כוונות
לשלם האכילות לא יערך רע והיא לפרעה שהסוד של פרעה הוא היסוד של אס
שכרעק אשר שהוא כסוד פרעה כאמר נפרט כפ"י היינן טמא אר פריעה שהיא
מעלה היסוד איותא טמא ערה שהמקרה שנוקמת איותא מעלה לכל היינן אס
פ"י אמתלפן שהיא כמלכות רבונה חפט טמא לאיותא פ"י לרבות שהס אר
חלקי פינה יש בכל א' מהס פרעוק שלם וגלו ה' הידות עולים ש' וזה אשאר חטס
פ"י הוא ג' וי"י ושס אס פ"י זה שכלכות רבונה עולה נב טמאים היינן ש' לפרע
של טמע שהיא שרה עייטן ומהו הסוד והמנוה שכרעק לכס כאיתמר טמע
אס אמתלפן נב עייטן היינן למוד והוא פ"י לפרעוק כרעק להודיענו לאתוד היינן
שפער על י"י אמתו ואלא לאיותא ומאיותא למעיר להודיענו מלפ"י וידע אדס אחר
אכא הוא כעצמו נוקן לעיר אס טמא ככמלו של מעיר ואס פ"י כוונות וחס
אוריות ישראל כמו אמר הרמ"ב ישראל א"י א"י אמתלפן אל עמנוק היינן
האס של אל הוא חטס פ"י דהיינן יודין ואלק שפערק הוא דלה של מילוי הודיענו
נב יוד אחרת שהס ה' יודין כלולים מ"י שהוא כמט"ק ועבר אוריות של חויה
מלפ"י למט"ק רמ"י היינן שיר סטלס יחד עולים ישראל וא"י לעה טמא אס האס
של פ"י כוונתן של מעיר ומעב כמאלו שהוא הסך הסוד שהה אס ע"פ הוא כוונתן
ואס פ"י כמאלו אלא אלא נוקן אורע למעיר כמוד פטס כפטס ימין נע טמא
ומאל נע ימין ואמר שכבר כל א' מהס היינן מעיר ומקריב ישלם מרבוה
מאכא ואיותא ערה מפיטס עצמס נס אכא ואיותא למקוונ דההויה של ה' אלהינן
שכס פוק טמע שאת ההויה כהק לבון שהיא מלמא ביועין והיא אכא והיא רלניה
מהיוד של אס ע"פ שאתק ורעב אלהינן כהק לבון אס אהיה פיוקן שהוא רלניה
ה' האמה של נעב שאתק ואחר כהק לבון כמס של אהיה ר"ל של אר הממיוס ואר
האק ומה האס של אהיה נעספיק ארע כמעשה כמאיות כהק לבון כוונת מלא
כמדין והוא פטרה קבער ונה קבער הוא הממונ כן אכא נאיותא ומהו נב רלניה
הוא של אס ע"פ שאתק י"י ובהק לבון כהק ח' של אחר שהוא אה כהיינו שיר
אגא אס מ"ה פלפין ומה פ"י אה והל כהק לבון כמס אדמא מלא מעול
כמט"ק רלניה שחלעמו דל"י וצ"ק לבון שחלעמו אס של ח"ה עם אס של

אדמת

והשם חזר לאמנע ויהי שוק שחאל יסוד אז הוה שיהי יורק להם לישאל היק
מהפלה ראונה מכח השג וענת כבוד מלך אלהי מהפלה שנה וההפלה שלישי
הפאר כבוד מהם יו

סוד מלכה

זכר לבער ששני זונות ומנוון האדם כמאונסן אחד באבא ואחד באימא שהוה
ה' ז' של מלכה כחילוף ארבע ית יודאבא ה' אימא והואוניהא אמתה של מלכה
כנגד גווע מטור אנפן ונוקסיה יובן הכנה זה כי מצור לא רעסה שמה זונת אבא ואימא

זקו טו. עס ית טסה שש עס זה דעת שמי הוא דכף וקסו זכה עס זה דעת טע מלכה
עשה כמלך שבו מלכות ליה עשה מנון אבא ואימא וכמלך עשה שוטה מנון ז' וז' יו

יבדך

חנה לבער כ. קוף שולה אל בחילוי אלף לחד ואל האלק הידך
חנה כזה כי כד יוד וזו דלר הם עשהם וא שולה חנה
ואל הוא טס של סג על טס שיט כו' יודין הדי טלטים והאלף
שיט כו' ה' אל וסס סג החילוי שלו הוא אל טען הכל נטוה

טהובל הינבא חכינה הוא אור חקיף לכל התדור ואלו הן הטבעה הכלית
אשר אינך קהל ואלה הם טע ה' אולאור הנדן אלהים והקפין והטיעס
מ' שרין והלשן דע לבד והטפיה סיוע וטע כוללים הפך והטפיהם לנהנה
עבד ה' מילאור והיסוד כולל כל החמש שבוות ומלכות כולל חמש וט
הכל סג אל טכל התדור יט סג כי החילוי למעיר אטען שהוא הכל קכל
הטס הכוללים ומהו יבין אלן ששנה טע כי הוא היסוד צ' האחד הוא טע

קחו הכל סג יראה השטרפיות טע ה' חפדים זה כפורה טעלים סג
יזא לכו חנה שמהכל הינבא חכינה באהאור חקיף לכל הטבעה חדור
אמתה אשר ינא ואלא חנו מורקנטסל ועדה חדה ואע"פ טעלונתמו
יטוים לא מנו פעינן באשה שמהחור על כנה ונקטמו חנוס ונקטמו

טכ חנה כמעיר אטען אטע טעס או כפיטען יוד טעלם סג חפדים
יטויה חנה חמשה חפדים אשר מורקנטסל ועדה חדה ואע"פ טעלונתמו
אל ק' ה' אחרונה חמש כפולות או טס הויה באוטן אמת יוד חמשה חסד
זה כפולות חפדים שמהחור חמשה חפדים חמשה חפדים חמשה חפדים

כאחרונה כי כולט באים ליסוד וזורה כנה יתהו ויזא חפסיק פילס
כמאת וקבל החוקהל הטכל ידוע חנה יו
זכר חנה לבער כ. טע עכ שהוא ענה האוסן יתהו יתהו חנה חנה
כדי ילל להפיר הנחל מהחיל וקל שולה כנה יוד יוד הא יוד
הא וזו יוד הא יוד הא עולה קל וקל חמשה חנה ה' חמשה טע

קל יתהו

יכולין לחלקו על דרך זה אלא מוכח לחלקו שמונה שמונה יעשה החלק השני יהי שבה
יתרים ל שלשים אף היינו הטעם בשלום יום בהשפיה המלא ביומם ל שלשים אלא
היינו חלקים השלישים הטעם ומשמונה שמונה היה בלוי שש שלשים יום לבד ושאר
שלו שני ימים שהם לחלקים ל פיורק יפוא פחות מששת יום ו **כ**

סוד הקדוש מהזיה זכרון

כרך חנה לדעת כי יתגדל ויתקדש שמוה רבה הוה יושר וכן עולמים שם ה
אלהים שבקטנות הם יושר או אס נאמר כי הקדוש באופן אחר דע בט
כי כל הנעם הוא אמונה ונרעם עולה תלדמה יתפטיה הוא בלשון הקדש כד
לכנס ע הקלפות וכטע היסוד יתגדל ויתקדש ים אחד עשר אותיות אשר בעולם
התמודות כי יש שם אחד עשר מדות ומה עשה עשה יריעות כל המוסיקים
על ע כי בקדושה יש עשה מדות ואם מה פשט בתוכה באחדות שלמה אצל
הקלפות הם יא וכנעם יא סופ הקטורה כדי להכניעם ולעמוד העשה
ובקדוש אמו אומרים כי האור אשר בא לקלפות שיסלק מהם ויאירן בקדושה
וכרך חנה לדעת סוד קדוש בחלוקה שמה רבה דע כי יש כוח אותיות נע
ז היכלות והיכל רצון הוא היכל שיטי שמה עם האויים כד שמה
היכלות נע יב טט קצוות שבו והסיף היכלות נע יב בקר הנחשת
אשר לשלמה המלך עה והים עליהם מפני שהיכל קדש הקדש ים הוא נע
לתי חנה כינה ויתגדל ויתקדש שמה רבה הם ל אותיות נע ל אותיות
היה הוא הוא גטלי יהא שמה רבא כח קטנות נע כח אותיות המעלה
אל גויה הדי ע לק ל קטנות באטמות ואחכ עשר קטנות ואחכ כח נע טט
מפ זיש מל באותיות וסיפח ויתקדש שפענה קטנות מטטה אמות הם
מפ זג ויתקדש מל ככה אלו הטלם מפ אמו מעלה הוא והוא אשר יונק ים
הדלי פותחהם למעלה לטם יה ומה טטם יז

רבה יהא רבה יו יו

4

את חסד וירפנות ענין חסבה אול בהיות האור כי בהרפתקותי תוכל לסבול
הוא ונתפלת וכן ויחלק ופיון טלח יכלה ויחזק וכן כולם בזאת חסבה פאור
האור וירחק אול כזה הריחוק ופלו לסבול ולא יכלו לסבול האה ונתפלת כולם
עד יסוד וכשהגיע האור ליסוד קבל האור יסוד לטהר ועולות אחר לצורך ענין

ואחר לצורך העליות לרת לה יי ו
ארה לדעת שהחלק אשר קבל מדרת יסוד לעצמו היה צול מהחלק
אשר קבל ליתר העליות ולכן להיותו צול לא היה כוכח לסבול

ונתפלת היסוד כמו האחרים אבל השט אשר קבל היסוד כסקרון ליתר העליות
נשארו בו ולא נתפלת ומהו סוד כי כל הימים אשר פן ישי חי על האדמה

חי מדר יסוד על שכינה האדמה ועל כן נקרא יסוד חי וכאשר בא יסוד ליתר
העליות אורו האור שהוא אלו כפקדון כחט והיה האוכל לפקדון לאור ענה יט
לעליות רבה לרישומה אזי חקבלת מכלי סוד ואחר שאין לו אלא חלק אחד

כלכד מההוא ואינו כל האה כמו האחרות אז למה לא נתקיימה והיה דאי לה לחלוק
אבל הכוונה כי כשבא לרת יסוד העליות לא טעם לה דקצינור כדאי אלא שנשכר
יסוד ונתגלה האור בחומק ולא הלך לעליות דקצינור אלא הכינור העלה ולכן חלבו

נתפלת אבל לא נעשה כמו האחרות ואיה שלא נאמר בה ויחזק לא נעשה כדוקטם
כדין להיות שלא קבלה כל האור רק חלקא אורו סוכל יסוד כפקדון לה ונקוט האי
כלל כידק כאשר אני אומר ונשכרו כי היה האור הצול חזיה אל חקנותה אז למעלה

ועכין כשאר כיצד אור טהרה שם ואלו האנן רביין ידו למטה והם דיט י
הקליפות ואפעל כי שטרברר הכל חתוך הפסולת ונעלה האור למעלה עדין נשארו
הכיצד טהרה שם להיות חיות לקליפות ומה שאנו עשים כרפלתין ורשמות

הכדיקים כאשר הם נפעחים חן מה העולם ענפיהר כעולם העשיה ועולות עתה
טכוכי טהרה אשר כותק קליפות עולם העשיה וכן חוט העשיה ליכיה ועולות
עמהם טכוכי טהרה אשר כותק עולם היצירה וכן ענפיהר היצירה לבראה ועולות

עמהם טכוכי טהרה אשר כותק עולם הכהאה וכן ענפיהר הכהאה לאצילות ה
ש קצוות ועולות כיצד טהרה אשר כוט קצוות לשלש אצנות ומה שלש אסו
ליתר השן עד שחוקה האור לחקותו מחלפה למרבה ומהו סוד חייך טוקסין י

הכוונה ששמות הכדיקים נעשור חייך טוקסין למעלה וכפרה העשה הלו
מלכות לפי שכוונתו נפיה הקליפה והיה העולם חתונעט וחולך נחמע
לא חן חייך טוקסין לעולם מה שנו לו חסמיהם ומסר ונעם לקליפה וכעפורה
העלו אורם טכוכי טהרה אשר כותק הקליפה למעלה ומהו סוד ק עלה טחמט
כי כואר

חלון והחלון גם ים חילוק היוצר קטון או גדול ונס כן ים חילוק חדר אם ישונו חסך
מכילול כי האור מכה בו כמסך פכיו ויוצא האור לחוץ החלוקים הם בשולם האצילות
כי האור בעצמו הוא מרפאם כערך הקטנות ויש בניהם הפרט וכשבא דף חלון
או עקב או ריחוק מקום וכהוא לעשה ככרוב האור לא היה ככעבוד דף גלוי וזה
היה יכול לפכולכה האור כי אם על ידי ריחוק אבל חסר לחמה בא על ידי חלון
והחלון אשר חסר לחמה הוא יותר גדול מחלון אשר מחמה לפינה וכינסו פי
הניצוץ אשר יצא חסר להיות מקום וכפיו לחמה ים לה אור גדולתן הניצוץ
שיצא מחמה להיות פניו לכינה וכערך מה הם משל החלונות ופלה הם בשולם
האצילות וחילוק האור אשר מכה כמסך אשר מכה לעיל הוא מעולם האצילות
לשאר השולמות פיו כמנוט יתבאר בחינתו פנה י

וצריך ארה לדעת כי חמה קבלה אור מהפרט פנים אל פטס זכיה כשיכלה
אור וחמה הינה אחור באחור או על החכ פטס באור להיות האור
גדול בשלה ולא יכלה לקבל פיאם אחור באחור והוא וחכס באחור ישבתנה
לכינה שחילת ישבתה היא לנקבה ופרטו שבה לה ויניה לה קיום בהיות באחור
לא פטס בפנים וכו היא כוונת מה שאמר בפנה כפ כראית כמות כדי שהיא
יוד על כן מה פץ פץ אחור באחור לקבלתן ארה האלה היוד י

ארה לדעת כי כאשר נרפא האור מהכינה אל הטט קצוות לא היה
מחילה למד לה כמו הטלית האטונות כי אם החלק שיה לכולם
עד יסוד כלכל שמיסוד למלכות יצא ניצוץ א' והוא החלק יורב צד ופי כי כפר
אחת ונעשה מקום ונראה לכולם פ' לטט קצוות נפר נהי ואין להם הפרט
כי אם לפי הקיחוב והניחוק מבינה לכד שצולה אשר היא יורב יתכה לפינה
ים לה יורב מעלה מנכוס וכן כולם עד יסוד ומיסוד יצא ניצוץ ושעה פניו

ומקום למלכות ויכוונה כאשר יצא האור מהכינה ומחלה ונכנס בתמיד
ולא אכח בתמיד למפול האור הנצול ומכה האור הנצול נטפד הנל והוא
זור לצויה ולא יכלה למפול ונכנס וכן לא זהו יסוד הה מלכיס אשר
מלכו כארץ אדום ש' ויעלק וימר הכוונה של יותר שלא יכלו למפול האור
ונספדו ועצמנו אלו הם כלים אשר היה האור מרפאם שעה שעה פ' תמיד

לכנסו ומאחר שרמז נבנה אמר אשר למעלה מענה חספ ונכנס
כיצד יעלה כדערך למעק וכן נהי כבאור ארה צולה וכן כולם ולמה למ
נכוו כפשה יי אבל הכוונה שכל עליה בעשופלהוה האור יורב כמות
אולי כפי כר הריחוק היה לה קיום והוא שיהיה למפול ולכן אפשה לכמה
גפול ארה תמיד

כאדם הנוכלות של חכמה ובינה הנז' וזה תדע בפעולות ביתור ק"ש בשנת המלכות
ונחזור לפונקציון שנתו שנשפרו השט' קצוות נער' ע"ס מרוב האור כן בחכמה
ובינה היו כהם נופלות מרוב האור ולפי שאם התאזל עליו
שאלו הכלים נשפרו בפיכת האור הנדול ולא היו יכולים למסול האור ולכן פלג
כדרכו הכאן לקן העולמות כולם פאופן שיהיו יכולים למסול האור
ויהיה זה בהרפשות האור בהרבה מהתאזל עליו ובהרבה אור יבא האור חכום
יותר וכו' יהיה קיום לעולמות והשדה ועשה כמה האופן שנקודת אש
היתה נקודה וכה היו כלולים עשר נקודות שהם עשר ספירות שגשגה שבע
פזופים שלמים מעשר ספירות הידועות כחכ' נער' ע"ס ופרוטו אש
ספירות אש היו ככה אש יבאן לפעל וזהו הרעיון אשר עשה לעולמות שק"ס
העשר נקודות שיהיה שרף חקום נקודת כתר לה ולעשר לידה וכמה יגלה
האור מהתאזל העליון ואם יהיה ככה לעולמות למכול ויהיה קיום והשדה
ומה ההרפשות של נקודת כתר ענה בהרפשות העשר לידה תקרא אהר
אנפי ומה עשר והלמה שרף שרדע כי כשאם אומר אריך אנפי היא על האר' הנקודה של
כוכ' אשר נפסטה בעשר לידה כמה האופן ומעיד אנפי מהכרבים של השט'
מאנפי נפירין נעשים כתר לאריך ומה חכמות חכמה ומה פינות כונה וכן כולם
ומה שמו אהר אנפי וכן נקודת חכמה עשה התאזל עליו שגשגה פזופ' אחר
שלים פי שירפסם נכ' הוא והעשר ספירות אשר כדרכו ככה יבאן לחוק כפעל
ונקרא אבא אז מיכאן והלמה אבא היא נקודת חכמה אשר נפסטה ועשיית פזופ'
שלים מעשר ספירות וכן לנקודת בינה עשה התאזל עליו טרפיה נס היא פזופ'
פי שירפסם העשר ספירות אשר כדרכו ככה יבאן לחוק כפעל והקרא השדה
אימא ובטאזר מיכאן ואילך אימא היא על נקודת בינה אשר נפסטה ועשיית
אם פזופ' שלם הנה לפיכך כי יהיה שלם נקודות אטומות שלא נשפרו ועשו
פזופים והשמות שלהם מעשה אריך אנפי כתר אבא חכמה אימא פינות י"ו
וכיך אהר לדער שמהשט' קצוות ששרכדו ותר' ע"ס עשה פזופ' אחר
ומה יקרא מעיד אנפי ומה נקודה עשיית עשה פזופ' אחר שלם
ומה תקרא נוקביה ופי' כד' והיא כהא האמות פאורה הנה לפיכך אבא ואימא
כד' וכהא י' נס ידער שנקודת כתר שהיא פזופ' אשן שמו אהר אנפי
ונקודה השט' קצוות נקרא מעיד אנפי ואם למה היו חמ' פזופ' לכד' ולא
עשר שטן הנקודות זיל חפ' שכלם והויה לא יס' ביאם ל' אהריות לכד'
ה' ומוכנה להיות אלו החמ' אותיות לפי ולא טום אות אחר חפ' נ' יבא
הנקודות

כחזק הנקמה אשר עשו באלו החסידים והכדוקים עליה כנפשות האור הקדוש
אשר כונן הקליטה בחמשה פ' לתקומה למעלה ומהו סיבת הח' חלפים אשר
מלכו באתר אלוס ומהו פוד פונה שלמות ומהרפן ומה נקרא שלם הקדוש
עולם הנקודות: //

וכהך אנה לדעת שם הכונה וכינה היה בהם השע' חלשות כח ופ' כיכוד
ידעתי כינה קבלה פנים סאחור חמדה החכמה והיות לא יכלה
לקבל פנים כפטים מולכה כנהא להרשע ולקטע הפלי שלה כד' אלקתקבל
אור גדול כד' טרפסל לסופלו ואותו התישעמ נכ' ידע' למטה והכונה נכ' חמדה
שידעה שכינה לא תוכל לקבל האור ולסכול אורב ההגיה הפסיכה שלא קבלה
כל מה שאנו לה לקבל אלא נכ' היא הקנינה הפלי שלה כד' שלוא תוכל
לקבל אור הרכה כי אם מה שבעל לקבל כינה ומהו הכדוק אכד' פי טמו סיסוד
שקדא כדוק אן כשוקבל להט פ' ע' לעלכוד אינו וקבל כל מה שאנו לו לקבל
אלא של מה שבעל לקבל מלכות פ' חכמה לג קבלה כי אם כפ' מה שבעל
לקבל כינה ומהו פוד אקל מכלתה של חכמה הגיה פי חמדה הלימוד אשר
נכל מן החכמה למטה אלא לכה לקבל ופ' סינה נשאר חמדה ושירא נפ'ן
כמו שרבע בחקומו פעה ומהו פוד נכ' מכלותה של כינה שכינה ופ' כי זעיר
אנפ'ן כאשר עולה למעלה שלה מן אור האור של חכמה ונקפיה של אק'
מעלה שמה חמדה האור שיה מן כינה אלא לכה לקבל והקטע הפלי שלה
ומה האור הא הכובלות הנן פי אוריות ופ' פי כפסוד של כדוקים פאטר
נפגה כ' מן העולם או כמעטיהם העובדים פמה העולם אשר חוסרה
נפגם על קדושת האם נפגות עש' מין נוקבין פד זא ועש' פיה נפגים
מין נוקבין למוד לאדא ולגומא והקבולתו וחמה כשיר הסי' הם חמדה
בי אשר הרט' פוקל וקל כמה לאכמהך את ערורא מונעא לא יפרא את
חלפא ומערוניתא פד אכמהך ארערוקל לאבא ולמה חמדה ומה חמדה: //

ינתקור לעניינינו כי עש' מין נוקבין למוד כאותו אור של נפגות
הנן עוליס עמהם חמדה הנלוזי מהה פאטר עוליס ל
למעלה ומה כהק' לטון פאטר אנה אומר לדוד אק' ל' פכ' אסא ושמה
פילרופים כי חוסר נפשו לחידק ואם בעליה שחמה למעלה העלה
שמה חמדה האור מפיכזי מהה אטר פוק הקליטה ומה כפסוד עונה
שמה האדוק כנפגות מן העולם עולה שמה חמדה פאטר מהה אשר
כונן הקליטה למוד הא ומהה חל' עליהם לחידק מין נוקבין למוד אכא ומה

מדת התלכות עד אהרן אנפין כי הוא מקומו אשר היוה שנה כחמה כאשר אבאר
לך כפי כבוד העלאת עבד ונה לפתך סוד מעם בונה שלמות ומהות ומשיקא
מה עלה כדכוננו ית לבדוא את השולם כנקודות ואחז כפרכופים יי ון
ועוד כהך אנה לדעת שכונתו בשטות הפרכופים היה כדי להחיק
האור אז כהך אנה שרדע כי בוא באהך אנפין תלתי שין האחד נתקן
וישא דלא חיונדע הכ רישא לין הן וישא חוט באהך אנפין ושלשתן נש
כזה חכמה וכינה ואלו הן נקראים עתקא סתם והשכנה אחים שהם נגזר
נהים נקראים עתק יוחין ואלו התלתי שין הן לשלום הם פניתי וקוונתה לאהך
אנפין וכאשר עשה המאכל עליון שיהפא אהך אנפין כאל אן כראש כדי להחיק
האור ונקונים ויבוא השפע והאור דיק כיטור חכמה ולא מעלה כדי שיהיה כח
למקבל למכור האור וסוף הא תקונא נש קרע פח זעלנרעא נלא דכדולמא
קדומא דאורא רענא דכל דשון עמוד נקי פקוחא דלא סתומא חוקמא וכידום
קדומא דאורא הוא לבון של העור אשר כותך השטרות רשא שנת פקוחא
דלא סתומא הם השנים חוקמא וכל אלו התקונות כבוד לא אהך אנפין עם ין
התקונות דיק כל אשר ערפסטו כן כמו שכתב באדרא פ שאו ואלו הספדה תיקונות
שכונתם כמקדו פח הנה לשל נקפסטון עד מקום אשר היו נקודות האנפין
הבידין האטונים באשר היו נקודות ואחר ששטו ואלו הטענה התקונות/עשה
כדכונן שלם של אהך אנפין ונעשה הכ פרכופים של אבא ואיחא ין השט נקודות
של חכמה וכינה שלמים כפר אחר וזה היא כוננת הרט פיון (כחרא נפין) כחרא
שהן ולא חרפתן יהיונה שחמה וכינה לא האלו כחוקמא ונקוביה אשר
חפן חדוהי דמעיר נפך רישא דנוקביה ין אורווי כאשר שאר כחוקמו פשה אכל
ואיחא כחרא נפין כחרא טהין פוט כלומר פנים כפנים נאונה כמו זון אשר
היה אחר באחור ומה אחר לא חרפתן יי ון ון שארנו שאר כחוקמו אשר
כשמים יטחון ופעמים לא יט אכל אבא ואיחא לא חרפתן לשלתי כחאחר
הרש פכ נקרא על פסוק אכלו רעים אשר נקראו אבא ואיחא שלם וטכרו
דוכים הם זון הנה כפיוחט שפדעים אשר הם אבא ואיחא אשר בהם ישות
דלא חרפתן כטע רעים טורפים טחונים אכל כמעיר אנפין ינקוביה טחור
דוכים לטון חיבה אשר היא ספרה זון טחאן שאבא ואיחא נטטו כפר אחר
שניה יתקו וסדר הויהן הוא כמה האופ כי ומרועיחין של אהך אנפין מהלמה
פיקים אשר כו עם חלק עד החמה עשה פלגן של אהך ומרועיחין של אהך
אנפין שהיא גבוהה שחלק העץ עד החמה עשה פלגן של אהך כמה האופ
תחפיקי

הנקודות יוד כזה כאשר נשאלך הן למטה רעשה ז כזה וכאשר רעשה קו לעולה
כדומה רעשה ל כזה יוד ואלו יצויד שרשים היוד יתר הדלת רעשה ה כזה
וגבל הנקודה היוד ולכן כשרשים אורנית שם הגויה הן שט הדין של שט לה שג
כדומה וסמך כדוי דלת ואלו דלת יוד ולכן נקרא שם סן ל על כוילס ל אוניוולנד
וכגויה שאלו ה' אורנית יוד היא ואן הא יוצאים הנקודה לכד לכן מה שם נקרא
שם הנדול ואסור לקראות ולהעב אורני באורנית ונקרא גדול להיות יוצא מנקוד
המאכל עליון יתר שמו ונקרא אחד פיורת יוצא הנקודה אחר הוא וצמיה חדלך
האכע פכופף הנה לשלם אכא ואיחא כדא וכדמא הם עצל אורנית שם
הגויה והוא כזה האופן יוד אכא ה איחא ז כדא ה אהיונה כדמא וקאזו של יוד
הוא עצ פכופף אהיק אנפף ואין אנו באהיק היורה יונק מוקאזו של יוד פמהמאכיל
העליון ולכן אין אנו משענים כיון לכו השנה כו ואין אנו מדברים אלא מחנה ה
והלאה אשר הוא אכא ורפף איחא ורפף כדא ורפף כדמא יי ולמה חמש הפרטים
ולא יודע ולמה אין אנו מדברים על פכופף על קודר פתח ולמה שם כן ל קרא
גדול ונקרא אחר ולמה חז אורנית ולמה יודע ולמה יסכו שט הדין וגם ידענו
מושכ כל אורנית שם הנדול באיחא מקום ואר מאחריה כל קלו וטפן לפנין
ית אכ מאחרי שהוא יודע כו לא אפסכ בשולם שגולס יודעיים בשולם
הנקודות מרוב קיפרי הגור הנדול למה לא כדא רפף הנדול כפכופף ופנים
אכא ואיחא כדא וכדמא ונקודת אה מנכ ויהיה רוב וירחוקו לאור ויהיה כה
לעולם לפיכך ומה לו לכדא קודם עולמו ומה חייב ודאי כו לא לחנם
כדאם נשכר יכע שלא היו יכולים לפסול יי וי וי כו כדא הנכר
שולם לא כדא לענהו אלא ככו להיטיב אר כדאין ויכידוהו ויהיה לה כ
כחיה ודאין פה יודע עוב ווע בשולם אכ כדא יכערכו שודש הקליטות
הוא מהמטף רפידין אשר שם הוא ששם הרע ושורש האור אל רפתנו
ואם היה שהקצה ית לא היה כדא שולם ענקודות ומה חייבן לא היה יכול
להיוד בשולם שום רע ועוב פתח הקליטות יש שנטל לרע שבוששין
הרעים יוד מהאור של מעלה לרע הקליטות ומחיה אורם ויש טפ
לכך כו בששין העוכים עולה מאור האור אכ כדא המאטף רפידה
שם הקליטות למעלה למקומו ולהפך לחוטא מפש ליק לפתח ה
כדעור המלקוח לחוטא יי וי
ושוד מעם שט כו ערב כנקודות האלו הוא כמקום אכ כמקום אהיק
אנפף אס כן אחר כך כרפילורנית וכמעשית עוכים אנו יכולים לעלות

אור חדר

תפארת נקפא ושאר באמצע הזרועות כעורך הוכח אורג ההכל אשר יצא מן היסוד
 להשר אלא ואם בשורט הזרועות גדולה ונבילה נכ' לא ידעתי כי המותין של אבא
 נעשו פ' כל המה נעשה מן הזרועות וערה חמה ההכל אשר נעם כועך ומרועות
 נעשה מוח מוחין לאבא ואימא הוא כלוא מייך נוקפין רק נקודת שני אלוהי עולם
 חסד יבנה ואבא ואימא באטר הם ומדולגן הן דפקין כוחא ברוחא בסוד גניסוק
 והוא כזה האופן קודם נוטק אבא לאימא ואחכ נוטק אימא לאבא וכסאבא נותק
 הנשיקה לאימא אז אבא תקבל מאימא הכל וכסאימא חנטקת לאבא תקבלת ממנו
 הכל נחבא כי אבא יש לו הכל ונשיקה מאימא ואימא יש לה הכל ונשיקה מאבא
 ונחבא כל א' יש לו שתי נשיקות ושתי הכלים בעק מה שנוקנים ומקבלים ובאבא
 יש תוקפת שיט ליהדבור שכהך לפייסא אבא היא אין לה דבור כי נגאי הוא לה
 להכוע כפה וכמה רבין למה מצינו לפרט' עה נטמה לנטמה ורוח ברוח סכן
 אחר איך נשיקה רוחא ברוחא ואלו נפס נפס לא קאמר :: 11

והכונה כי כהך אהר לדעת שמה נשיקות הם הנשמות ומה הכלים הם
 הרוחות שיש שתי נשיקות אחת של אבא ואחת של אימא
 יש נטמה לנטמה שהם שתיים ובהיות כייט טט הכלים אחורטלו ואחרטלה
 יש נב רוח ורוח שתי כוחות אבא דבור לאיט אלא באבא אבא באימא דבור
 לא יש נפאי הוא לה לתבוע כפר ולקן בהיות שלגא יש אלא דבור אחד לבן לא
 יש אלא נפס אחת ולק נפס לבפס כחו רוח לרוח נטמה לנטמה :: 11

וערה כהך אהר לדעת כי הזרועות שלקא נעשו מזה נשיקות של אבא
 ואימא והשוקיים של קשיר אנפין נעשו מה הכלים של אבא ואימא
 וכבר ידעת כי אבא יש לו נשיקה והכל מה נשיקה שלו נעשה מרוט מייך שלקא
 דהיינו חסד ומהכל שלו נעשה סוק מייך שלקא דהיינו נכח מזה נשיקה של
 אימא נעשה מרוט סמאל שלקא ומה הכל שלה נעשה סוק סמאל שלקא דהיינו
 הוד וכבר ידעת כייט נשיקות הכל אהר לטטהם כלולות מן כון כי כט טק'
 מה אהר ממונה סוק והכל אשר ינא כלול מטטהם נעשה תפארת ומייסוד
 והמלכות של קשיר אנפין נעשה מהדבור של אבא ומהוה בחכמה יסד אהר
 פי אבא אשר הוא חכמה יצדאס יסד אהר איסר היא המלכות הנה ידעת ע'

ומציאות מייסדן הוא פי טט קצוות שלן מייסדן הוא ונעשה סודטס ועיקרם :: 11
 וערה קודם שסבאר שיבור אימא מייסדן הוא כהך לחקור ולקדוט סוד
 ענין השמונה מלכים כפלקות אחת אל אחת למאכל תשפין
 ולבאם כהך לחקור ולקדוט מפני מה נשרטו קצרותיהם ולכונת כהם טס
 ע.י.ם

ויחנה יק"ל לשאר כי אעפ"י שנקראו מלכים אלה בתחלה היינו למד אחר
 שנאכלו פתח קלטה אלו היו יואלים מיד מלכים אשר הם דיני יק"ל עד
 שהוצק המלכה עליו לרען המוחות אשר כפולם של די יק"ל לראו ויק"ל
 דיק"ל ולעשות כח"ן נכר פנע תקבה כד ש"אלו אתכ דבר וק"ל כחד
 כט"ל אלה ופיכת י"אלה דיני אלו רכף כהלות בינה כי מינה דיני מועדי
 כפודע ובעדו דיני יק"ל האלו כד לאלת וועה ולא תקייחו כפטר
 דיק"ל עד דעקו דכורא וק"ל כחדא וועהו נכ כפטר כפטר דקדושה

וועהו לא איהו כפטר וק"ל כפטר אחרא יי 11

כפרמות סוד המלכים אשר מלכו בארץ אדום איך נכעלו
 וועה ומה עמוק עמוק מי וועלדנו ולא נכר שרעה אלה
 שמהו עמנו נשין לעליונים אמנם כרמות המלכים אשר מלכו בארץ אדום
 ושמות המלכים אשר מלכו כמקב"ה דמשי אשפן שנים אלו נזכרו בתורה וכדבר
 הו"מ ומהו אשר נכר כרעה ומהלך בארץ אדום כי ארץ אדום כער נוקד
 דמשי אשפן הנקרא ארץ אדום ואדום הוא זא וק"ל לישב כדא הוא עשן אפי
 אדום ובע"ה נכרנו פרמות המלכים אשר כמא והחיל ואתר ויק"ל אדום
 ולא אתר בארץ אדום לרעון על הדין תקיפן אשר כמא בעצמה ומלכים אלו
 יאלו כבינה עכ"ה אשר כמשי אשפן ור"ל ע"ה נכר כו כמשי אשפן ולא יל"ל אפי
 אשר באדום בארץ דדין וק"ל וועלדנו וועלדנו וועלדנו וועלדנו וועלדנו
 שפ"ל ארץ אדום אשר דערו מלכים אשר כמא הביאו סמוק זה של ומלך באדום
 אכל כמלכים אשר כמקב"ה דמא לא הביאו אלא כמק"ל ואלה המלכים אשר
 מלכו בארץ אדום כלבד ואחרו טס ארץ דכל דיני מלך אשפן ווינון קוקט
 ארעא ודא לא כדברנו שפ"ה המלכים אשר ארץ אשפן לא נזכרו כרעה אשר
 פי טס מלך מהם כאשר המכילום כמא לא כמא כמק"ל וק"ל אשפן וק"ל אשפן
 ואחר שפ"ה כי מלכים אלו הם כמשי אשפן וכמק"ל כלבד כי כאשר נעלמו
 מענו ירפ"ה ס"ה כל השינויים אשר נעלמו כמא סמוק כרעה לעו סת"כ
 כדבר הימים כי שמה מלכים אלה הם מלכים הם המלכים אשר כמא

ולפיכך טעם כה"ל באדום כמשי אשפן וק"ל אשפן אשר כדבר
 הו"מ ס"ה כמקב"ה דמא ולפיכך טעם כה"ל ארץ אדום לכ"ל יי 11
 הו"מ הא סוד הנעת שמה ע"ה כי יאל כנענו כלעם כמשי
 כי ל"ה ק"ל אשפן וכלא ח"ה וכלא ח"ה וכלא ח"ה
 וכי דמא כ"ה כי דמא ח"ה הוא סוד הנעת כמשי כנענו כלעם כמשי
 אשפן כמשי

בסוד הדין תקיפן ולפיכך כלעס היה משבח את עצמו ואמר ויודע דעת עליו
כי הדעת הקודם לדעת שקדוטה אשר במשיר אנפין ולפיכך קראו דעת עליו
וכמו שחזקת הליבא דמשיר אנפין שהיא הדעת שבו והוא חללה הליבא דעלמא
טפיק לה אלפין אדהן ואכסדקי דלעתא שהיא ורה בהו בדעת הא אשר בסוד
הדין שהוא כלעס בן כשר נמרא דדי פא תקיפא דוקיפין אשר בעיה וזקמתי
אלף אלפין מאה דיכפא וללא כפא כמורה ולפי שדעת תקדמה בכנס כתיב העץ
ותליא לדהן ואכסדקי וקראו לדעת מה כלעס להיות נפלט כתיב העץ ופין שחללה
דעליוכס וקראו בן כעור הכעיה ואט פועה כרבור חכד תקיפא הדין כי תסס טפמא
מה וכלעס מה הוא כתיבן קצת ונעשה חבלע בעל חפץ ונקט לואן חפיה בסוד חפן
ואכיו כרנסף כ עכבור וידוע שדעתן של נא יסקלה כאמר בספר המגיד כפ סל
לק ולפיכך לא נזכר באדהן קומא כמקפיה דמשיר אנפין אלא נהירו דתה תוחי לכר
כי המורה אל סי אשר הוא הדעת קל ולפיכך כתיב מה אשר הוא הדעת לא נזכר
חלכות בדכה היותם ולפי שסס מדבר כתיב כיה דקא ודעת קלה אמנס כרפ כ
אשר מדבר כיה סיט כו דעת נכור כו חלכות ולפי שחלפותה הוא סוד הדעת
כמו שכתבנו וכלול חכולם פאור כו חלכות סכוסס עירו דינה כו כי דעת
אשר כמעט תקדמה מוסך דנהוגה קעלון לכלה חסד עילאה אשר איה תליא
כמוחא דאומא ונמיד טואל מוענו מה חסד ודונע דער סכדיטן אלן טואל
ומנה דין הכה כמו שחלכות באדהן נשיר כלאמר עיר דוד היא כיון כי יפיה
לעומת מה ששה האלהים

והתלך השט הוא יוכס כן קמא חכולה והוא סוד הנבוא אשר היה
יבבא רבוע ולפי שפלא קדמו חלכים בסוד הדין הקטור
לפיכך קדמה הנבוא לחסד ואמר כן קראו לפי שהמים הם חסד ולפיכך הם
כן קראו ועוד אלה כעומת כיון עם החולה והם כיון אוריות כעט סכור חכמה
שהיא כיון ואמר חכולה בסוד כפוליה ענכיים הסמולור חכד הדין הקטור ואמנס
התלך השט חמה חכד סכור כו כן קראו נראה שהיא חכמה בסוד יבבא אלהיא
כרועה עכ חכמה והוא כן קראו סמול חכמה שבו כנוע עמא כיון חכולה כפ עכ
כנר שלט אכור איצ נכלים כו והטטס הראטונס א ~~שכנר~~ דעיר חכמה
אשר הם חכמים נאמר בהם כן אשר הם כט חכמים וסוד יוכס הוא סוד סטל
כן ארבע שכוייל אן חכמה והפלה ושע הדין סופיניה וחלכות שט כתיב וסאל
וחכמים קודמים לנבואה לפיכך נשיר כו כן י

התלך חלשי

וזהו אכה לדעת למה יש ז' יומי שבו פאטה יש יולדת לנע ויש יולדת
 לשבעה חדשים ויש יולדת לשנים עשר חדש והכונת
 ליוולדת לנע חדשים כפר ידעת שאימא שהיא פינה נהפכה מזאת לתת
 על תלת גדולה גבוהה תת כנכח הוד יסוד וזהו שרדע כי כל אחד נכלל
 משלשה פרוט נכח כלול חגבה הוד כלול חגבה יסוד כלול חגבה
 הדי שלט פ שלט שניה נע והכוננה ליוולדת לשבעה כפר ידעת שאכי
 תת התחת כלול פחאי תת העלין וכבוד ואל הטבח כלול זה כשנכלל יסוד
 עם תת נכלל חאי תת התחת פחאי תת העלין ולהזרה תת מידה אחרת
 ונכללה חאייה כחאייה ולא הוצרכה להכלל מהאחרים אבל נכח והוד
 הוצרכו להיות כלולים כל א' משלשה גבה הם שטה נשפח ונ
 נגד הוד והשפיש היא כללורת תת חאייו כחאייו ואהו שאול שמהנה נולד
 לשבעה חדשים להיותו תלע חגבה הודת סכיה כחאייה ויעקב תלכר
 היסוד ומהו כוונת הרשפי עיה מטה תלע יעקב תלכר היסוד ומהו
 עיבור שט ועיבור שלישי אשר הוא היש חדש עז הנזכר כי נכלל תלכו
 משלש גבה ונכח עתה שהם ל' נכח הוד יסוד תלכות כל אחד כלול
 משלש הדי יפחד הדי עיבור שלישי יי' ו'

וזהו אכה לדעת ענין הכללות כפר ידעת כי יש עלות לתת
 על תלת מאה העלו האור מהמתן תפיה למעלה ודע כי
 כמעט הפינה נכלל היותר מן ופרור ועמה עשה זא וכל תקודה והמתן
 תבירן היתה כלולה מעט ספירות הם המידות כחם גבה נהייס
 נכחא לכל תקודה יש לה כחכ וכן שאר השטר דעת איש לאא ואכא ו
 ואינא נעשה מהם פראוף כאטר אורנו למעלה שעלה האור היותר מן
 ופרור והמתן תפיה למעלה ומה עדן נכח למעלה חלק מהאור אשר
 הוא יורד שב חכוכ וכן מה שס קצוות ועדה בעת התהווה מעיר אנפין
 ונקסיה פרק הכינה עלה חלקים לו אשר נשארו ונכדו אונכל מתק
 הפסולת ונעשה חכחינורחכ שכל אחד מהם כחכ של מעיר אנפין
 כסוד ראט כי העובר כמעט אמן גב יסלו ראט ומשאר הפתינות של
 גבה עד נכח ונכח ככלל נעשה העק של זא של כרך הנג למעלה אשר
 כחה היותר מן ופרור ונשארו הוד יסוד ותלכות שלט עבריו עד
 היניקה כאשר הדע ועל כך נאמר אטה כיוס קיע נילדה זכר ומתא
 שבעת חיים כי פער הלידה אשר יכא מעיר אנפין לחוק יכאו הדין שהם

הפסולת אשר

והחלק

השפיש הוא בעל חנוך עכבור בסוד נח והוד רבי כלעצמ
 ילפיך ילאי יחד שניהם כאחד כי בעל בסוד נח כי שם
 מקפשא ומרדכי הפאלה כנכח שהיא בעלה דמערותה וחנו בסוד הוד כי
 שם מרדכי אקרר ונוסארתן כשיט כל רואיה ובסוד הילדים אשר חנו שהם
 נכח והוד ולפיכך לא נמצא בשום מלך שיש לו שתי שמות כי אם זה בעל חנו מופי
 שרונן לשטם שהם נכח והוד ולפי ששנים אלה נקראו בשם כלא וכל כנף לימודי
 ה נאמר כמלך בן פי אלותי כי עי דרכוהא המכשלים שם המותק ולא יקרא
 כנעלך עושיך וכמלא יכעלך כנף ולכך נקרא בעל חנו ונקרא בסוד אבר
 והנה המדה האחרונה נקראת כור ושם מידות אלה אשר הם נכח והוד הם
 בסוד עין ונף אשר דומים לבינה ע בסוד טבעים שנה ונף כנף כי הבינה
 כנף כראש כל ספיה ועוד כי כאף בסוד השטם שנה כינה ומכונה ומלא
 כי חלק זה יבא בסוד כחץ שבנח והוד ובסוד המלכות שבהם שנקראו כור
 ונהו בן עב כור עין כף כנף ועוד ינאה לי כי עין של עכבור בסוד ספיהות
 אשר כבינה ונף בסוד השטם שעל נבה שהם חכמה ובינה וכור המלכות
 והעין כי נכח והוד אשר נבללו בחלק זה נמשכו אל ספיהות שבנח ומלא
 חכמה ובינה ומלכות שבהוד וזהו בן עכבור יי //

והחלק

המעיט הוא הדר ולא נאמר בו מיתק הדרול ה לך היינו
 חמט פרנפין בת מטר דהינו בת חמה ובינה כתי
 מיו זהב ונה המלכות שבא עם אשרי שהיא מהימבאל
 עכטיו בסוד זכר נוקב לא ואמר בו מיתק יי //

זכרך אהי לדעת שמאמר טידענו זא מהיכן נקדוה צהיך לידע עיבור
 אינא מהמהוא והכונה שמולת עיבור חלק אנה ונאמר עכ הו
 שהם אוננו עיבור ומכילאות העין כי כשאטשעם שפע לאינא פאר היא
 משפלה ומעיר אנפין הם שלט שמע שם הויה ביוסף שעלה עם נה
 יונק הו ונא הו עכ וכן אלהי אוננו עיבור הוא שם אהיה ב ידן
 כנה אלהי יונה אשר שילה קמא אמור ושם הויה כההין שעלה בן כנה
 ידה ה"ה הנה קמא וכן שילה הן חסר לבי וקחם אלהים ומלך הו
 לנ חלקים יאל וגי ה אל מיתק מו משאל ה באמע סכ אנה מונק
 לחלק אמר בסוד הינה הרי שם אלהים בשלושה ורץ שלה הן נחאל
 שמשפישם על בינה שם הויה אמר ביוסף וא הויה א ביוסף ושם
 אלהים המותק בשלשה תפשאות פנה בסוד הינה הויה שלשה שמות
 יש לו קמא בן אלהים הם ומלא אינא ועכ מלא אפא סמול גיפ דידיה ומע דידיה
 הרי סוד עיבור למטר ואל יי //

עולה אל כמה הי' היה הא ושלש אורות ומילוני הוא וכל עבדה הרי ליה
והא עבדה חטפונה חוט הרי מ' כחטן חלב הרי חלב שני פגמים אחד
לפי ימין ואחד לכף שמאל י' ו'

זכרך אתה לדעתבי שם סג' הוא כפינה יוד הי' ואז הי' ויש בו שלש יודין
ואלף אחת כחטן אל וכחמפר מרובש שולה קסן כמה יוד יוד
הי' יוד הי' ואז יוד הי' ואז הי' שולה קסן כחטן עליון וכמה תשין מאמר
הזוהר כתר דיטקא להו ארבעה חנייהו ופי' טו שהשער החכיל כמה
הפדלות אחר שגולד פ' שנים אין כן דעת ואחכ פאלו הדפטר כך גשר
אחר הי' ניקה ערפשת כל הטטה וחזר ונכלל תוך הס'יה לתרלו מחזין
ומה שיפור שני ופאו שהמלכות כל נשמות החיים כלולים סג' כלולה
כשכפון שני בידך אפקיד רוחי ומרעבלת מהם וכל כוקר מירדטיס
הנשמות שני חרטיס לסקהיס כך כינה נכללת מנעור אשפין ונס נוקא
ומרעבלת מהם ונעטיס מניין נוקפין למזוג אפא ואמא נחמה החווד נעטל
מזחין למעיר ולנקפין ושטן ההגדלה הוא על מה הדק כאשר הוא זעזע
פועלי אעו הוא כסוד ו' כחך ה' כמה ק' ומאכ ההא אטר הוא כרעכה
היא פסישק לבד והכוונה של הואן עכאד היא תלת מושך
והפסינה לבד הוא רומן כוונת ניקפיה אטר יצא מאחוריו כאשר נפאר

כחוקמו פטה י' ו'

זכרך אתה לדעת כי כאשר יצא מעיר לחוץ הוא ואז מהטס כאשר הוא
רוח ל' עליונות ואמצעות הואן ל' קצוות ודקות הואן אשר
הוא למטה רומן למלכות ודאסה אשר אחרון שרומן ל' עליונות כחכ
הוא כסוד קמנות שעדיין הוא ואז כסוד ו' קצוות לבד כקנט חכביס
קטן האפיהם וזכרך שרעש כי צידול אלון האפיהם פנה האנפין שטלס
כרבים האחרונם שלבינה אשר הם נצח הזך יסוד חדה מפרק האלון
של נצח אשר יורה כחך זעיר ושני שלישיס של חסד מעיר אשר עולה
למקום חרמה או חכמה שלימה כמלוטה שלישיס שליט אתד הוא
מכת פינה טיהרה שם ושני שלישיס אשר שלו מחסד ועיר
נחה אמרו כסוד חסד חמיסיס נבונה נבונות פי חסד של
כינה שהוא הפרק האשון של נצח אטה הוא ענק החסד שבעינה
עם שם שלישיס של חסד ומעיר ששלו וכן נבונה נבונות חזא
הדוק

אשר נשאר והוא סוד דם הנדונה והם שפעה כחן שאמלען ועל כך
המא שפעה ימים ואם נקבה המא יד ימים לפי שכהתחלות
ככונן מלכות הוצרך לכרזר מהספעה מלכות שיש באלו הספעה
והשפיע הנזכר לעיל הרי יד ולכן המאזה יל יום ואחכ כמתן היעקה
כחו שהמיקת דם הנדונה מרפח לחלב כך הדינין של הודיסוד
מלכות נבדדו פיניקה ונתמקן ונעשו חלב יי ו
וכך אתה לדעת כי היעקה כל חדשים למה העם הוא כי הוא
כדיך לימתן כמונה חדשים לפי שהוא כלליה מהשפעה
למעלה והיא שמונה נכח לכל מידה פי יסוד ושפעה למעלה הרי ח
מלכות ושפעה של מעלה הרי שמונה הרי כל ועם היעקה נרפסעו
החל שהיו להלך ואעפ"י שאנו אומרים שהודיסוד מלכות נשאר
כמעשה הכוונה היא שלא נבדדו על היעקה שהדינין שהיו כהם
מתקן בחלב שהיעקה אורה ונתמקן כל אחד כפועל עמו ועל כהנדה
שנ' ומכשרי אחזה אלוה כשם שהולך כמנועל אעפ"י שיש לו טוקיים
ורגלים אינו יכול לילך עד שתבין אורה ואחר מתן היעקה הולך על
רגליו כך למעלה נכח הוד לא נבדדו עד זמן היעקה ואם על פי ש
מתברר נכח עכ"ל לא נתבטע כי הוד עדין לא נבדדו מעשי אומא
וסוד החלב הוא סוד אהיה אשר בפניה רחמים אהיה כחמסון פטנע
כסול מטולט מורכב כמה א אהיה אהיה אהיה עולה מוד קמיר ד
אנהינה מהם יאמר מ' כמתן חלב אשר הוא המילנו שלד הרי כי
מהדס נעשה החלב ונתמקן נסוד הטעים המיקות החלב בסוד
וישפנר ה' שהוא עכ כיו עכ מיתון כיו מטאל בינה הכל בפניה
מסע שהיא מיקות הויה באמצע שעולה הכל כמתן שכי לטון שלם
וקפ"ו וקנא עולה נב שכי וכן שם אלהים אל מיתונה מיתונאל
הויה באמצע הרי שט שמים והסוד אל לך מ' לך ובאשר בינה
מיקות לבטם נקרא אל שכי טטהטבים אשר היא מיקת חלב
לבטם ואשר אינה מיקת בינה לבטם נק' אל עליון עמל והסוד
אשר במלדע אינו עולה אמ שם אהיה קפ"ו כמתן אהיה עליון אהיה
כיודין אמ הוא בפניה באשר אונה מיקת יי ו
וכדיך אתה לדעת כי הוא יש לה שני ציורים ושמעך דודי עלת
ואז דלת יזד ומילני מה שילה חלב הא מלמה כיודין ההין אלפין
עולה

ד'ה כחמד יורק לנצח ושני שלישים אשר מוצא שם בנצח הם שלושה שלישים
 וכזה נעשית מידת נצח מעיר שלימה משלושה שלישים וכן ככל שאל יורה פרק
 עליון של הוד כינה כפינה של מעיר והפרק השני אשר כפינה מעיר יורה לעבור מעיר
 והפרק הראשון העליון אשר היה בפניה יורה להוד ומוצא שם שני שלישים טאח
 לכד עלה להעביל בפניה וזהו סוד שאמרו שהם ג' שלישים אחד שיה ושני טאח
 נעשית הוד מעיר שלם חז' שלישים ניסוך של מעיר אין לו שלישים העלמלה לפי
 שיסוד של פינה קצר ואין לו אלא שלוש וחצי השליש יה לרוב והחזי שאר פינות
 נמצא שאין ליסוד מעיר אלא שני שלישים ואח' מהיכ נמצא ויל' נהעל כחמדים
 נאשר נבאר פעה נמצא שיש למעיר פרוקף שלם אף כי יסוד הוא משני שלישים
 עשה והוא יתנם ומה רחוק ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה נח' יתם ופתיחו
 אבאר סדר העלמלה :

אהרן לעת כי מנה שאמרו בתר דונקא להו ארבעה מ
 חנייהו כמו שאמרו לעמלה וכן מה שאמרו בסוף תרין
 עשרין דירחן אבא ואימא למעיר הכונה היא פנה האוכף דע שמינל עליו ופסול
 רחלן אשר הוא תיקון שמינל דדיקנא שהוא נוצר חסד זהו מיל עליון ותיקון יתום
 ג' ונקא זהו מיל רחלן וכפי מולות עליון בתחלתן והעליון נקן לאבא ה' צולות ותיקון
 נהקן נאימא ה' צולות ועם אהרן האלה מאותה הפסטה ממדונות אן או ובעיני
 אשר יוצא מחכמה עם חמש חסדים אשר קבל ממיל העליון והעיפה מלמא
 עם חמש צולות שקבלה ממיל רחלן והם י"ב חכמה וכינה וחמש חסדים ומה
 צולות הר י"ב וכאשר יוצאים מכונה הסך מוחין חכמה כינה גדולה גבוהה
 ומהו זה של כלם ואח"כ כינה כוללת אלנו ה' אורות לפי כי מעיר אינו יכול
 לסובלן מהאור הגדול עד שאימא מלכנה ומשפלת עצמה וכוללת אורה
 בנהי עליה ומאחר שהתבטטס האורות למטה ומיל כשים אן לאימא
 יכול המעיר לסובלן וארבעה מוחין נעשין ג' פנה האוכף מוח של אבה
 חכמה בנצח אימא ומוח של אימא כינה עצמה שפוד עליה והסך
 יגפוק חמש צולות ביסוד שלה וכן נכנסים כראש מעיר מלופשים בנהי דיה
 פת פמה כינה ודעת של נחצ' חכמה ושל הוד כפינה נטל יסוד פת
 ומהו סוד הכלם ה' בתולות ה' פה הארבעה כל מוח כלול מעשר ואח"כ ה' ג'
 אשר הוא השלטה הנכבדים לשלש שה' עבטן טלוסק ואח"כ עשית ה' ג'
 כמוחין חכמה וכינה ודעת ואח"כ נחצ' של מעיר ואח"כ נהי דיפיה נטל
 מהשט קצוות נעשין השעה וכן הכ' ב' אוכף אחר השעה תיקוני מעיר אהרן

הוד אשר כינה שהוא ענין הנבירה של כינה עם שם שלויים של
נבירה ומעיד אשר עלו ועל דרך זה יבשר נאח נאחיים הוד הודות וכן
פרק לאטון של יסוד כינה עם שם שלויי הנה מעיד כי שלויים למקסדעם
ונעשים לעת ומפרק שם של נאח כינה אשר יורד כהן מעיד במקום
חכמה מעיד אותה הפרק הזאתן אשר היה קודם כמידת החכמה יורד ענה
כמידת החסד ועד וטלוי אשר היה מעיד שהשנים עלו ולא שארבו
כי אם אחד אורח האחד עם השלוי לאטון של נאח כינה אשר יורד ענה
שם שלויי אחד לעד עולה ומנאח מעיד לחסד מעיד ונעשה אגמיעדי
שלימה חסד מעיד וטלוי שלויים שלויים ונהו כמכונה עם שלויי כמכונה
וכן פרק שם הוא יורד לבינה של מעיד והפרק הזאתן אשר היה שם
מהוד כינה יורד לעבודות מעיד ומזאא שם שלויי אחד וטלויי אחד
לכד הוא עולה מהוד מעיד לעבודות מעיד ונעשה מידת נבירה
שלימה והנעשים אשר הוא שלויי דפני וכל כשליי שפר האלקי הנה
ואכינה קראין עפר הכל היה מן העפר אפילו עלה חמה ופי הכרוב
הוא מי מעד כשעולומים הכוונה שיש הפרט בין מידת לקח
שהמידה יש לה בית קיבול ובהיות שיש לה בית קיבול כהן
לחיק הכלי כפי למדוד מידה שפית וכשמודד כולה אינו פן שכן
אמר המסוק מי שהיא הכינה מעד כשעולו ופי הפדול ונשהפלה
המעיד ונוקביה לכד ונהו הפדול בין מים למים מי שהיא כינה מסין
שמים כולה רבן ונהן גדול כמותן והרועות והאיניים נס כן כל כשליי
העליון של מעיד ראשון ויאכנה מלכות כנע החמה כמאמר היסוד
מכין הרין דרועין וקטנה לאחור יי ון

ועתה נחזור לדרושוננו כי השלוי אשר עולה מהוד
מעיד נעשה מידת נבירה מעיד שלמה וטלוי
שלויים וחכי פרק אחד אשר נאמר חוכה כיטוד כינה נכנס כנע
ויורד השלוי אשר היה כנענת לנה מעיד ומזאא שם שלויי אחד
שהם שם שלויים אחד שיהי ואחד שיהא ואחד שעולה מיסוד
מעיד לנה של מעיד ונעשית מידת של הנה של מעיד שלם וטלוי
שלויים ואחד יורד הפרק שלויי של נאח כינה כהן חכמה מעיד
ורשליי השם אשר היה בחכמה יורד לחסד והשלויי האטון אשר

היה

יפאה לכן הטע שלישים על חסד יוצאים מעלים לטע שלישים על הפאה
 והחסדים נז של נכח והיורה מעלים מפע שכל חסדים יוצאים מיוסוד
 כינה ופינור יסוד כינה להיורה קצר אשר הוא של אשר וחפש לה אחת
 אלה והטוב יכפר בעדינו נטלם בשליש הפאה ואפי עד שם לא היר
 מנע לגלי שהכינה והשפלה עכמה וכמה הנע עד שם נמצא שיש טע
 שלישים על חסד מנכנס בפאה מעלים ונז הטע חסדים של נכח
 והוד מעלי נמצא שיש טע שלישי חסד וזו מעלי ושי חסדים וחסדים
 ופקך אתה לדעת כי הקדושות הנזכרנו כל מדה חסד טלם להיות
 שנכנסו חסדים אכל בפאה להיות שלישי שלישי אשר
 הם נכנסים כונכנסים מעלי ומפיק לאלו הטע שלישים שבו שלישי אחד
 לכד מן החסד מפע שפקך אתה לדעת זה הפלל כי שלישי חסד אשר
 מעלה ומפיק לשני שלישי המדה נמצא לפיזה שהחסד אשר נכנס לקח
 מעיר שלישי אחד מהחסד נטל חסדה עם השליש של הפאה ושי
 שלישי אשר נטלו מעלים שלישי לקחו טע שלישי של הקדושות
 והאחד מבח האור העול כלע לאחוריו ונעשה כאש נוקביה ונה מהטל
 הרש כפי עין חדו כאשר נכא כפיה וזה טע חסדים המעלים שפנח
 הוד של מעיר נעשה מוחץ נוקביה באשר נכא כפיה ונה מהטל
 נחזור לחסד אשר לפאה להיות הטע שלישי מעלים עם שאר החסד
 חסדים כולם ירדו עם היסוד ומחזק ככח האלה הנזלה באור חסד
 ולהינתן כס נקצבים החסד בכורות והחמט חסדים מכפס אותה
 האלה לנלו ואז חזקה באור חסד לשנות מעלים אלו החסדים
 מבחוקים מקודם באור פעמי וענה חוקים באור חקים להיות ארבע
 כלל למעלה שלישי אחד מעלה מן החסד ומפיק לשני שלישי המדה
 ראיה מידה הפאה שאחוריו שלט שלישי ומפיק שלישי מהחסד
 המעלה שהשליש האחד כלע לשנות לאש משיב אף הוא עתה באור חק
 ומפיק לכל מדה של מעיר ושליש וחצי לפעמה מהחסד שיהי מעתה
 נשאר נכ שלישי וחצי בהוד ומפיק לו מדה וחצי לעצמו שאר שלישי וחצי
 אלו השלושה שלישים ומשליש וחצי של נכח יוצא חכמה של נקביה
 של מעיר ומהשליש וחצי של הוד יוצא כינה של נוקביה של מעיר והטע
 שפקך שלישי וחצי מפע מדה חכמה היא טלו שלישי ולכל טע שלישי
 של המדה ומפיק שלישי מעלה מהחסד נמצא כי מאלו השלישים של החסדים

דיקטא פונד קהל מוחין אשר אמרו בנהי של פונה נכללו כעו שאמרו הם ססג
הלל מוחין כהלל נהי ואחכ נהי כחצת של זעיר אשר עלו ונעשו ח'כל הר'שעה
וזה שאמרו בספר הזוהר ר'ין עמדין דירתי אכא ואימא למעיר אעפ' הם אלו
השני מוחין חסד מאכא וצבנה מאימא אשר הם כחך היסוד והכונה כי
יסוד של חכמה נקרא חסד עש כי הוא תימיטא והיסוד של אימא נקרא
צבנה עש שהוא חסדאלא וכאשר אמר הם חלכות של אכא היא העמק
של היסוד אשר הוא סוד מילה ופרשה וכיסוד של אימא יש בה נקודה
אחר אשר היא נקודת ציון והשני עמדין דירתי ליה הוא כד' למנוח עש
עם נוקביה וזהו שאמר בעשה שבעה לכו אמו כיום חתונת ומהיא אמו
לשון יחיד בעשה ולא בעשרות לשון רבים מאחר שהם שנים חסד
מאכא וצבנה מאמא לפי כי המוחין והעמק כסינכאין אבינה אשר
יולדת להם אימא הם ז' וכאשר נכללו בנהי וחכמים כמע' ר נעשין
ז' חכמה ובינה ודעת ואחכ כדעת מעי ראשך הוא כולל החמשה
חסדים זה צבנה ונעשים אחד אשר כולל לפולם ומה יש בהשלי
שין של ז' ריסיין ויש צב מלטה ענפים שמהמילה היו ז' הלין מוחין
וקרין עמדין נעשים סלוטה שני מוחין ודעת הכוללן לשניהם נכמה
יפ' כוונת זה שאמרו ז' שקרוב ושינת תפילין הכוונה צוה שהתפלגו שני
טפה מניח כרגשו אלו ה' אורות אשר אמרו חכמה ובינה המוחין והתקן עמדין
שלישה שבתחילה הם ז' וכאשר הם נכנסים כראשן הם שלשה ואם כן הקנה
של יום מניח תפילין הכוונה האבי אכא ואימא לא תיפרשן לשלשין עתה
חיות למדה מעיר ונוקביה להחיות השלמות אבל להרע עמדין ליקא לחוזה
עם נוקביה אינו כיאם כמעשינו גמורים והיתוד של קש פאשר נבאר בפסוק
סגורו וצמורה האלו או מהעבר איהא מחמט חסדיים זה צבנה וזהו
וכדעת חזקים יולאן מפע כי דער מחלק החמט חסדים לחסד צבנה
הנה נכח הוד שבו בנפשו והחמט הם ספקדון כיסוד ומהו והיה האול
לפקדון לגבל לנוקביה סאר נבאר בעמ' והם כמה האופן חסד אחד
שלם לגולה של מעיר וחסד אחד שלם לעבנה דידיה וחסד אחד

לבת דידיה אלא כהיך שהצע כי השני חסדים שנכנסו כפי חכמות
א נכנסו חכמים בולם ומה החסד אשר יק' להנה לא היה כי אם
השליש לחד חכמה בשליש העמק והשני השלישיים והעמק להיות
יסוד בינה הנכנסת כדעת מעיר קצר ונלם כנה השליש החכמה של

תב

ועתה כהן אתה לדעת כתר של זעיר וזה יבין נתיחווה הכוונה שכבר
 חתה שכתפאלת שלו יש שני שלישים ועולים ואחריו שלישי א
 הספיק לעצמו והשליש אתה נעשה נוקבית וכתה הכליטה אשר כוקע
 האור לאחורה ומה השליש עצמו אשר כוקע האור לאחורו לא הוציא כל
 השליש של החסד ועלה לראש נוקבית אלא שחזריו נעשה אש כתר
 נוקבית וחזריו נעשה אש כתר זעיר וזאת כתר נוקבית וסיגרת כלי שלי
 אחדים כתפאלת וכן נעשה האחד שיק כתריו נעשה יסוד כוונה
 ועתה כאשר חוקר האור ועלה כסוד אור וקייפ וס זה השליש החכמה חזר
 מעלה ואינו כהן כלי לזו הורה הפאה הנשארת וכן נעשה שלישי
 ומה החסד נב כמו שנסאר כנכח הצדולה צבונה שלישי וחזר אז ומה
 המעט של זה השליש החכמה ערב אשר היה מעלה עם החסד השלישי
 מעלה אש נעשה אש נוקבית ומה נעשה כתר של זעיר וכהוור כי אחר
 למעלה שנה נכנס כתר זעיר אנשי להגדלו ונחל כי ערה חזר הפאה
 התחיל של כוונה יכול על מעלה ראש זעיר ונעשה כתר של מעלה
 חכל אלו הפרטים ומה השליש החסד שלישי כינה ומהמעט מהשליש
 אשר הוא חכמה נעשה מעלה ומה השליש החכמה אשר כקע ונעשה
 כתר ונוקבית מאחורין ומה שאר הרש"י חסד חסד לאחורו והמעט
 שיאלבה נוקבית מאחורין ולא עלפנו פנים בפנים מפני שהאחורה
 הם דין והדינים וס להם אחיזה והקליפות והחיצונים לך יצא
 מהאחוריים כדי שלא יהא להם אחיזה ומהו סוד השייך לאחור יחיו
 מפני אפי' נמה אנו משיחיים החכמה ששולה כסם אדני כשליש
 של הדלת והיא הכוונה כמו שהעלכות יצאה מהשליש העליון
 וזהו והיה שכי כשהק שיש סם אחיזה ולכן יצאה מהשליש מאחור
 להבין על כח הקליפות ולכן אנו משיחיים החכמה סם ואז מאחור
 שיצאה מאחורין ומה השליש העליון כדי שלא יאמרו הקליפות אפי'
 היה לאו שהאחוריים לא כדי שלא יהא להם אחיזה פראטן ולא
 חזרה לפר כי סוף אפשר סתירה להם אחיזה פראטן וזו סלוי חזרה
 לפען שלנא יהיה להם אחיזה כלל להיות שהוא למעלה חזרה
 וכן המעט יוכי מאחור שהכחות הם בעלבות כולק עצמו ומה
 הם ככונה בחי' המלך וקוא כי שני אחיה סככונה והויה אחת שלישי
 חיים והם חיי המלך כסוד ל פראטן ול כהם וכא אופרות

אשר חנכה הוד נשטו תוחין לנזקכיה נחמוך למעלה כמעיר אנפין עתה
אשר חמוך כל האוריות פאורמקיס נמלא שיהו תפוסים במכונותיהם לא
שהם גדולה צבוק עתה באור חומר חמוך להיות מעלין אכ יט ינרפ ככל
מדה של מרומות מעיר גדולה וצבוק שליט והחצי מהחסד של דעתה יל
כו עתה צדק שרצע מה נעשה חמוך כאלה אורם של עמא והוד נעט ה
תוחין לנזקכיה והוצרכולתם אבל אלו מה נעשה מהם חמה השליט וחצי
שום חיונה ככל אחד אבל צדק לומר ששליט אחד לכד החיונה כגדולת
מעיר עלה לחכמת מעיר ונשאך החצי בתקוותו ושלטיט אחד מצבוקה
החיונה עלה לבינה של מעיר ובחצי נשאך בתקוותו ואלו השני חצי
של גדולה גדולה עלו בדעת מעיר נחמך למעלה מספיק פאן לתוחין של מעיר
שהם חפחה וכינה ודעת מספיק להם שליט אחד לכד לכל אחד ולמרועו
ולטוקיים צדק שליט וחצי והכוונה שלהיות ששם בדעת מעיר נכללו
מעיקרא החוט חסדים והחוט צבוקה ויט לבו כלל של דבר של גדולה
ודוחיות אף שמופסמ מחמוך ומתפרד אנה ואנה נשאך האלה בתקוות
ואינה עקרה למעלה אף להיות שמשקרא היו כהק דעת ה חסדים
וחוט צבוקה ביה כטע האלה אשר מספיק לדעת ומרפסמ
לשפניו חפחה וכינה ומספיק להם שליט אחד לכד בתקוות החצי
שליט ושלם אורה האלה יו 11

מערה

וערה כאל כתר

אצטו כי טלוי ונאזי וספיון למינה טלוינה בעלת שלובא שליטיס
 נאצאג כי מנכח אשר הוא כל יומן של געיר בא מזה חכמה מלכות
 של נוקביק פירוש מהחסד המיוצר כו טלוי ונאזי ומהטלוי ונאזי
 המיוצר בהוי דידיה ילא כינה של נוקביק פירוש יבא שגור לחוח
 האר ודיות נאצא אהחוח שלה חכמה וכינה געטו ון החסדים
 ובעת דידיה באו נפירות אשר הן בכקדון כיסוד געיר נאצא כי גע
 דידיה אין לה חמש נפירות לכד ונהו דעתה של נטיס קלה פי קל
 ה ה היא חמש נפירות פי ון ה הוית לו כו כו כו כו עוליס קל מפני
 שעת געיר הוא מחמש חסדים ומהטט נפירות אשר הם עשירות
 חמש ון חסדים וחמש ון נפירות ודעת דידיה הוא ונאזי דעת
 געיר שהיא ון נפירות לכד ואלו החמש נפירות שבעת דידיה ה
 מחלקת למדות נבדלה וכלים אחת ליסוד דידיה כמו הזכר כח
 העבוד והמוץ שהוא ון נוקביק ונאזי מאזי הוהר דיניס דדכורא
 קטיס כהא ונחיס כסיפא וכמה ון למה כן שניס ויזיס אחר
 נקא נדול ון כן ע ונאזי לביא ון הפעוטות וקחם וקח דמעלמליס
 והכוונה שליטה למעלה מהטלויס חכמה לפי שכלמה היא טע כתי
 היא טע חכמה היא טע פינה היא טע וקע טלויס קלה הוא טע
 טניס ול חדטיס כטיוולדיס החסדים הטלויס מכוסיס ואחז כסוד
 אור חוקר חוגלים עד כתי נאצא שהוא יכ טניס וטמונה חדטיס
 והמעס אלו החדטיס ירדו קודם כטט מידות של געיר חכמיס
 הוא לעד לגעיר והמעס שירדו מכתי החסדים מפע שחכמה הוה
 העפה וכל מדה ומדה היא טע נאצא כי חכמה היא העפה לכך הוא
 טע טניס פינה כי כל מדה היא טע באמור ול חדטיס טע טלויס
 החכמה ומהו העעס אשר לא נבדק ישקב עד סך טע ולמה טס
 סך שהוא פיודי ון כה יוד ה ון הו הוא כבינה מפני טכפית
 ט קצוות פי חלוקה וטלויס געיר וכל מדה כלולה געיר פ כח
 נבדל כהיס וטלויס חקב וטלויס געיר הוא ה פי טלויס ונאזי הוא
 ה ה ה סך ומה מפע שהחסדים היו מחכמיס פי החסדים היו יודיע
 וכוך טע חכמיס עד טלויס דת ונהו ישקב יכקע הטמויס
 טע של ישקב נבד הטט מידות חכמה עד הנה ונהו טניס נבד טלויס
 החכמה ואחז חרולו החסדים לעלוי מפתח כסוד אור חוקר כתי

טיקבל

כמו שכתב בסוד של הפילגשני אצל למה עונש הנשבע חמור מהנודר
ודע שהנדר הוא כבינה והסכומה היא כחלפות למה חמור הנודר
מהנשבע וכל עשה שאלו של להיות שהקליפות והחיצונים סטוב
לחלפות כפי כרשעים ירה לבון וכאשר נשבע לשקר נודר כח
לקליפות להיות להם אחיה כחלפות ולכן ענין גדול אצל הנודר
אף שהוא למעלה כבינה שתיי העלך אין להם אחיה וכמה יוכיח
למה הנדרים על דבר מצוה ולא הסכומה אלא לפי שהנדלים הם
כתיי העלך כבינה הם גדולים בתי המצוה ולכן חלף על המצוה
שהנדלים למעלה ולכן אנו מפרשים הנדלים ליל כשנר מבעט אנו
כתקוה כחידה כבינה ולכן אנו יס הרבה הסכומה להיווה
שכונקוס המצוה לאחלה יי

ונחזור לדנוסינו למעלה כיועט נוקביה של מעיך נעטה
ענה השליש אשר הוא מנלה נכ ומה עשנו עולה כתר
מעיר נחא טכר דידיה וכתי דידיה נעטק ומלך מעליה אחד יי
וכהך לדעת שמו מעיר נעטק מה פוקים של עה של פינה נכ
נוקביה נעטה צינודות מהטה סתקים של נכח והוד של מעשך
מה האופן מהשליש של נכח נעטה קו יתיי אלה מהפך האופן
אלו חכה דידיה ומהטט שלו נעולה דידיה ומהשליש שלו נכח
דידיה גם כמה האופן קו שאל מהפך העליון של הוד דידיה נעטה
כיה דידיה ומהפך שטל קוד דידיה נעטה הוד דידיה ותיי השלש
פוקים של יסוד מעיך נכ נכתי קו האמצעי של נוקביה כמה האופן
מהפך האופן נעטה נעטה דידיה ומהפך השטט נעטה הוד דידיה
ומהפך השליש נעטה יסוד דידיה יי

ועתה צהך לדעת כי מעיקרא כאשר יכל נכח אל הכעו שק
רצוני לומר הכקישא מואש נוקביה של מעיך יצאה נקודה
כאולה מעשר ונרשט כל הענין שלה שמוז ומפני מה העטיה רצ
קדט סוד המעשר והמעט שהיא אחד מעשר לפי שהוא קבלה
מקשיך כי אם הרשע ומרשעה הם החיצונים שלה והיא פוטו
אתה הנקודה אשר היא השליה והיא השיך ואמר אשר נקפסט
כילו באולה המוחן דידיה אשר הם חיות חכמה וכינה כדו אלו המוח
של ידי השליש וחכיל של חסד החיות נכח הוד של מעיך כאשר

ככל המדות ומחצית קרב וזרוע ימין מאיר לאבן וחזרנו שחגל עד חלק חצי
 קרב הוא מאיר לאימת ופניה שלא ואחזיקת הירח הוא נכללו נחזיקת העלה
 בשנים וחזיקת נהי וחזיקת קרב כשלושה נחזיקת יתר ומתה היתה העפה לעבור
 ראשון של אה תאכל ואימת ואז נוקחיה נעשית כחן יסוד שיסוד הוא קבוע
 של ישראל פי יסוד הוא פסיע ^{רפוע} חזק שהוא ישראל ומלכות הוא רפוע אחדות
 היסוד כי כאשר נפעלו יסוד ומלכות למעלה כחזיקת יסוד אשר היה רפוע
 אחדות קרב אשר קראת ישראל ומהו אה רוכבי ישראל נעשה מאת יסוד גדול
 במדת קרב ומלכות ועלה אח מלקה שנהדל או במדת היסוד כשהיה של
 ישראל ופניקה נעשית מלכות במדת יסוד וקרב מאת וכה נסמך החותן
 לקח נעשה פרזופ שלם חקוקה אשר היתה נעשית עשר נקודות וכה ק
 שרבע מאחזיקת קרב של אה נלמעה הוא נטמה של אה מראש ועד סוף ות
 העמה של אה נוקחיה של מעור נמצא שתיוג של אבא ואימת ומשר ונחש
 הוא אה אשר הוא כלול פרזופ מראש ועד סוף וחזר המאכול כהכונן מאת
 אשר הוא אחיה אה כולם נפע שכחון של מעלה חקא ושל מעלה חס וחכמה
 סוד האלם אשר נפרו לעולם כקייט פתונת למד חס מאבא נפסם אגלו
 הארבעה שהוא חס דהיותו אבא ואימת ופני עומה מרזשטי חממה
 פתח כינה פסוד רתי עומה כי יסוד כל אלו מעלה מאימת כדי טיול
 לקובלם מא ק הלמד חס של חממה מילכטיס כנה של אבא על אופ
 הדרך של חס אשר אחדנו באימת למעלה ואח מילכטיס כנה של אבא
 כנה של אימת והוא כמה האופן הכינה של אבא מילכטיס כנחטל אה
 והכינה של אימת היא מילכטיס כהוד טלג שאלא טיט טרפי פינור יתו
 מץ פי לג עם כינור הוא והחממה של אימת מילכטיס כהוד טלג
 והחממה של אבא מילכטיס כנחטל דידה ומחט חממה בחוק רחנה
 והחסמים של אימת הם צפונות של אבא וז נכונות דידה והנכוונות
 של אבא הם חסמים של אימת והחסמים של אבא הם מהחסד חס
 ומחט כי אל דעורה שני דעור דער אבא ודעור אימת כי כהם
 נכללים חסמים וצפונות נפטר נכשמים אלו החותן פראשון
 מא אברהם מלכטיס כנה של אימת ומחממה פקטיס אל נח
 נעשית חממה וחסר נחטל של אה הקן ימין ומחט פקטיס טלגוד נעמית
 כינה ונכונה נהוד של קא מהקן טמל ומחט פקטיס של יסוד נעשית

דעת

עיקר ענין אנפין והאות חכמה וכינה דרך פנים בפנים כיוון חקוקם כהנה
היו מכוסים כחו שהבהא אינה חקבלת מן האצילות אל על ידי חסך כך
אשר לא היה חקבל מאכא ואימא אל על ידי חסך ומהו יצר אור וכורח חסך
עשה שלום וכוח את הכל האור הוא עליו והחשך לא היוצר חסך שעד חיה לה
יורד מה חסך מכוסה וטס מתגלה לצדק עצמו וענה אחר שנתקלו חוה ה
האורות מוכה לו באור חקיפ כדי להגיד לו באצילות בלי חסך נמצא טיט
לויכ טטס ושחונה חדטיס חסר עתה לחדטיס הם מהלוא המכוסה
אשר חוה הם כסוד אור חקיפ והיוס אחד הוא מה שפי חזי כיה לעלולת
אשר הרי יכ טטס ויוס אחד באוס אחר ככר ידעתי בחינות היניקה
היא כל חדטיס ואחר היניקה ככר אחרון אשר חכמה חזק ופינה ודעתיס
מתלבטים בניה של בינה ונכחט לונ סוקיס בשתי טטס נכנסים ביה
פרק א מנכה ופרק א מהוד בשתי טטס אחים נכנסים הטע פוקיס אחים
הרי ל טטס ושתי טטס מהיניקה הרי טטס ומהו הפעומוק שאמרנו חסך
טט טטס ויוס א' היות תחלת פיסוד של בינה שנכנס הטע בדעתיס
יש לו חמש דעת ולמה חקחו חקח חסך טטס אשר יטכין דעת והטע
אשר הוא כמטלטל לפד עש שהטלטלים טט קצוית מהכפי חסך לרחמים
והרחמים לדין הכל לפי מעשינו על כך הוא כמטלטל והטע עינת הוא כי
כאלו טטס אחים נכנסים הפרק השלישי מנכה בינה ופרק שלישי מהוד
פינה והפרק כולו מיסוד בינה שהי סוד הוא פת א' ושליש ולמה חסך מטטל
ויוס א' ביאת ביאה לפי שכבר נכנס כל יסוד של בינה לראש אבל לא
להצטרף לפי שכן מ אינו מעבר והל חדטיס ויוס א' הוא כסוד אור חוקר
ישאר שלום חסד וחזי וחזי כנדולה וטליט וחזי כנדולה שלום חסד
לחכמה וטליט חכמה לכינה ישאר טט חזאים לחזק דעת הרי הטל
טטס בעק אלו הטל טליטיס הנשאה חסר טטה וינס אחד וכבר ידעת
כל שלום הוא חסד סנה באלו הטל טטס הוא בעק הטל טליטיס
אשר נסאדו נשאר הטל חכמה של חזק עתה חזר העלה הרי טליט א'
כפי קיב טטס חסד יוס א' הוא המעע יורד אשר לוקח כפר מא מהטל
שכלע חסד נוקבוק אור הירב הוא בעק חזיב הונס הרי יכ טטס
ויוס א' עתה יטכין לדעת אמעיר אפס כעיבוד וטטל פתא גלגל כלול
כגלה ונס היניקה ונס כעיבוד טט כאשר עינינו לון חזיב חלמעלה חסד
נוקבוק הוא כולא לו הכינות והכוננה כחו שכבר ידעת דמא הוא נשאר
לכל הגלגל והתפסט כלל התיודות

דעת רב יסוד כאשר תורנו למעלה ואחזק הלמדנים של אבא שאמרנו אשר
הם מבלבשים כנהי של אבא אחזק נכנסים מלובשים כנהי של איתא ונכנס
כדרך הוא הנכח תאבא עד אגיע הנכח של איתא כאשר אמרנו שהפרק
הוא און הוא חנה הוא והפרק האני הוא חסד יהא לוי הוא הנכח וכן נד
טאל וכן הדעת שהם חוש חסדים זה שנהל בטוב יסוד של אבא נכנסו
כדרך יסוד של איתא ויבא לחוק שני שלויים ואג וגיע היסוד עד סופ
היסוד של אג ומהו הכל הכלים פי שני הכלים הכל היסוד שמוציא הכל
וכדרך אג יש היסוד של איתא נגד שלש דבר והיסוד של אבא והיסוד של
שני הכלים יחד והאור הנדול אשר יוצא מאותם חסדים אשר הם תוך
יסוד של אבא כוקע תוך יסוד של אבא ופוקע בקיעה שער בכחן אג ונעשה
יעקב נהו אומר אק יצא יצא יעקב ויעקב נגיד תלשון יכקע בקיעה שנת
הבקייעה האיתא היא האור אשר היה כדרך יסוד של אבא והשנית כדרך
כחן של אג ויצא דרך יסודו ונעשה אג פדכופ יעקב לפנו של אג אחורו
של יעקב נגד כפי של אג והחמה ולמעט ולא חורה של אג יוצא רחל אג
היא נוקביה והאור של איתא תקום סלה יסוד איתא וידעו כי סמיה אשר
הוא כחילוי אלפי כמה יוד הא ואו הא הא של אג הוא אג מעד מקום
סלה יסוד דאיתא ושם אהיה כחילוי אלפי תא קנא וכשנלם יסוד
איתא כי סמ הוא כחון סמ אהיה הנשם שולחנק כי סמ קנא ^{ועם} ~~ועם~~
הכולל של קנא של הכל נקב והוא סוד נקבה נקב פי הא אחרונה של
אהיה נוקביה ויצאה מאחור אג וכולל א לשניהם והם אג ונוקביה וכן
הכרטיס וכן הטוקיוס יס אלל ושם יש אחיה לחיפונים ולקליפורטיונות
לגם הכח הלז בליכנוני או כוכב כח לקליפורטיונות דיעים והם קך דיעים סלה
לק ולכן כל ליצנות אסו דאחונק מליכנוני דאג כי גלוי אשר ילעו סמ
הדיעים ולכן כל הנותק ריוח בין הדפנים מצננים לו נהינם מופני טאנאן
אל קט הם ס כחני ס נפיהם ומאחר טעה כוכב ריוח בין הדפנים כי
אחור קעיר נכנסת סם האלקמסר ואינו מניח לקליפורטיונות סם נאג
כי הקך כיון מחלק לטנים ונכנסת האגיה שלמפיר כעיהם ומתקם
ולכן מצננים לו נהינם מפני כי נהינם כוא כח הקליפורטיונות והדינות אפאדי
כנגד מדיה כחוסה נרם סלה ילעו הדינות פאחנהיים נסכו לא ילעו
וכאשר נותק ריוח בין הדפנים טלקט אשר הם כנגד הדפנים של אג ונוקביה

נקראת גם תבונה וכאשר עולה לא למעלה נקרא איש תבונה וזהו ומוס תבונה
 ידלגה כי ידלה אורה למעלה ומוסר איש הוא גם ותבונה היא בינה אשר עלה
 עמו וכאשר בינה חזרה להרהר עם אבא אחר כי עלהזא נקראו התבונות
 בינות על אשר עלו בחדרה ומה כולא עם בינות הוא זכרך טרדע כי חלא
 חכמה הוא יוד ויוד היא חכמה וקוצו סליוד היא כתר וטילגיווד היא ז' אהנות
 יוד ואו דלג ישה פ' יוד עלה פ' כהניק פ' נקבה עוד קאמר ל' פ' יודהם
 חס והכוונה כאשר חזרה הכונה ביחוד עם חכמה נקראת' חס קרטה
 שתיכלת כל האורות מאכאלה יסודות אורש לעצמה ולכן הויקן ראטן טועה
 לדלת כמה פ' כי מטסיע אכאלאיותא ההארות וכאשר היא איותא בלא חוץאשר
 היא כביעה על כנוהי אן נקראת' חס כי מטסיער לבנוהי ומהו פ'וד פ'וד סוף
 חס האתנס' בסה פ' על חידה הכינה כי לפעמים נקראת' נלפעתיס
 סוף וקאר הוואו נהדלת אשר הם כחכמה הוואו קודמה לדלת וכסהיא כביעה
 הדלת קודמת לואו כמה ה' פ' שהוואו פכנסת רחוקה הדלת ונעטיה ה' אל
 סא הוואו כאשר היא חזרה הדלת היא בלוא ראש וכסהיא קודם הדלת היא
 כראש וסוה כמה פ' והכוונה כאמר שפאשר היא ביחוד תקבלת איותא
 מטסיער בהופאשר היא כתר הה כמה ה' היא וואו בלי ראש סיטאר נהחיה
 למעלה והראש טיס לדלת על הה כל חזרה הה כמה היא כחוס הראש אשר
 היא לואו ומארהוואו של הארה של בינה חרבתמה וחס פער בכל אפעד
 היסוד ויפער כי מאחורה כננד נהי לא יאמלכות פ' כחכ של נוקפה
 של לא יכאן כננד נהי כידיה כחכא סיסוד של איותא מטסיער עד כחכ של
 מלכות מאמר מטסיער עד נהי סלמא וכינה כאשר היא למעלה נקראת
 נקבה בעיקר חכמה שהיא איותא וכסהיא על כנוהי נקראת חכר מטסיע
 ככחכ על הנקבה נס היא מטסיער על כנוהי יודיק טרדע כי מדעה
 יכה לבינה בהיותה כסוד סוף והיותה טרדע הוא היסוד חכמה חלע
 כאמר לעל ויעק כמה לבינה לקבל חכמה בהיותה כביעה על כנוהי
 כסוד ה' זה יוכ' מאמר חול' חס וסוף טכלוחות כנס היו עותיק וכפר
 ידער טחס וסוף היא בינה כטר כחינות כאשר הוא ביחוד למעלה נקרא
 סוף פ' כננד הו קצוות כחכ נכר ונקראת חס בעיקר ל' סביחוריק
 קנהי ומעיר נכ באלו הכחינות נקא וואו דלת כמה ו' וואו בעיקר השטה
 תדור אשר כנהעליונות כחכ נכר אשר הם נכלוים כהתק בינה ויל' שרובו
 ככלו יפתיק טרדע נכ כי חס קצוות אשר הם העליונות שהוא סוד ואן הוא

פרוכא
 ויהי ענין

**END OF
TITLE**